

ปีการศึกษา 2532

เคิร์ฟเทรเซอร์

โดย

นาย ปลูกวัฒน์	พริ้งชะอ้อม	รหัส	291106
นาย ปรัชญา	เสนทอง	รหัส	291123

อาจารย์ที่ปรึกษา
อ. ประภากร สุวรรณะ

เครื่องเคิร์ฟเทรเซอร์

นาย ปญญวัฒน์ พริงช่อม รหัส 291106

นาย ปรัชญา เสนทอง รหัส 291123

อาจารย์ที่ปรึกษา

อ. ประภากร สุวรรณะ

บทคัดย่อ

อุปกรณ์สารกึ่งตัวนำทุกชนิด (Semiconductor Device) ย่อมจะมีคุณสมบัติและการทำงานเฉพาะตัวทั้งทางสถตติคส์และไดนามิกส์ (Static and Dynamic Characteristic) ซึ่งเราสามารถทราบคุณสมบัติเหล่านี้ได้โดยสองวิธีคือ

1. ดูจากแผ่นข้อมูล (Data Sheet) ซึ่งจะแสดงคุณสมบัติของอุปกรณ์ของสารกึ่งตัวนำนั้นๆไปจากตัวอย่างที่แซมปลิ่ง (Sampling) มา
2. วัดโดยตรง ซึ่งจะได้ค่าคุณสมบัติของอุปกรณ์ตัวนั้นๆที่ต้องการ Curve Tracer นี้เป็นเครื่องมือเพื่อตรวจสอบคุณสมบัติของอุปกรณ์สารกึ่งตัวนำโดยใช้วิธีการตามข้อ 2. และได้ตัดแปลงปรับปรุงเพื่อให้ใช้ได้ง่ายสะดวกและรวดเร็ว

หลักการการทำงานของ Curve Tracer อาศัยการสแกน (Scan) แรงดันไฟเลี้ยงที่ให้แก่อุปกรณ์ที่จะวัดคุณสมบัติ โดยใช้สัญญาณฟันเลื่อย (Saw Tooth) และเปลี่ยนแปลงแรงดันอินพุท (Input) ของอุปกรณ์ที่จะวัดซึ่งเป็นสัญญาณขั้นบันได (Stair Wave) สัญญาณที่ได้จะไปแสดงผลเป็นกราฟ สำหรับโครงงานนี้จะแสดงผลโดยตรงออกเครื่องออสซิลโลสโคป (Oscilloscope) ในโหมด X-Y พร้อมทั้งนำสัญญาณส่วนหนึ่งแสดงผลทางจอภาพโทรทัศน์ซึ่งจะต้องตัดแปลง (Modify) ให้เหมาะสม

CURVE TRACER

Mr. PUNYAWAT PRINGCHAAUM

Mr. PRATCHAYA SENTHONG

Mr. PRAPAKORN SUWANNA

ADVISOR

ABSTRACT

ANY SEMICONDUCTER DEVICES HAVE THEIR CHARACTERS. CURVE TRACER IS AN INSTRUMENT USED IN DEMONSRTATION OF CHARACTERISTIC CURVE OF SEMICONDUCTER DEVICES. BY VARYING VOLTAGE TO SUPPLY CIRCUIT , AND IN THE SAME TIME VARYING THE CIRCUIT'S INPUT SIGNAL WE OBTAIN THE RELATION OF ONE OUTPUT AND ANOTHER THAT'S DISPLAYED ON OSCILLOSCOPE'S SCREEN AND ON T.V.SCREEN.

สารบัญ

บทที่		PAGE
1	บทนำ	1
2	หลักการทํางาน	3
3	หลักการคำนวณและการออกแบบ	
	ส่วนสร้างสัญญาณ	4
	วงจรขยายกำลัง (POWER AMP.)	8
	ส่วนวงจรไฟเลี้ยง (POWER SUPPLY)	11
	การนำไปใช้งาน	16
	การทํางานของภาคแสดงผล	34
4	การทดลองและผลการทดลอง	39
5	สรุปผลและวิจารณ์	40
ภาคผนวก		A-1
กิตติกรรมประกาศ		41
หนังสืออ้างอิง		42

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

บทนำ

โครงการนี้ เป็นการสร้างเครื่องเคิร์ฟเทรเซอร์ (CURVE TRACER) เพื่อใช้ในการแสดงกราฟคุณสมบัติของอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ประเภทสารกึ่งตัวนำ (1Jn-2Jn) โดยจะนำมาแสดงผลกราฟบนจอรับภาพโทรทัศน์ แทนการใช้ OSCILLOSCOPE สำหรับเครื่องเคิร์ฟเทรเซอร์ที่สร้างขึ้นนี้ สามารถแสดงกราฟคุณสมบัติของทรานซิสเตอร์ (TRANSISTOR), ไดโอด (DIODE) อีกทั้งยังสามารถแสดงกราฟคุณสมบัติของเฟท (FET), เอสซีอาร์ (SCR) และอุปกรณ์ประเภท POWER ELECTRONIC SEMICONDUCTOR DEVICE (โดยการเพิ่มอัตราการขยายและด้านแพรวเวอร์ขึ้น) ทำให้มีประโยชน์ในการศึกษาและเปรียบเทียบคุณสมบัติต่างๆ ของอุปกรณ์ และสามารถแสดงกราฟเพื่อใช้ประโยชน์ในการวิเคราะห์จุดทำงาน หรือเพื่อใช้ในการออกแบบวงจร จึงเหมาะสมที่จะใช้ในห้องปฏิบัติการ

รายงานนี้ แยกเป็นส่วนๆ ซึ่งจะกล่าวเป็นบทๆ ดังนี้

บทที่ 1

บทนำ

บทที่ 2

หลักการทํางานของ CURVE TRACER กล่าวถึง BLOCK DIAGRAM ของการทํางานของเครื่อง และ อธิบายการทํางานของแต่ละส่วนอย่างคร่าวๆ

บทที่ 3

หลักการออกแบบและการคำนวณ โดยจะแยกพิจารณาเป็นส่วนๆ ดังนี้

- โครงสร้าง และการทํางานของส่วนสร้างสัญญาณ อธิบายรายละเอียดของการทำงานส่วนนี้อย่างละเอียด
- โครงสร้าง และการทํางานของวงจรขยายกำลัง (POWER AMPLIFY) อธิบายการทํางานและหลักในการคำนวณของวงจร
- โครงสร้าง และการทํางานของส่วนวงจรจ่ายไฟเลี้ยง รวมทั้งส่วนของวงจรป้องกัน
- การนำไปใช้งาน จะกล่าวถึงวงจรตัดต่อสัญญาณ และรูปแบบต่างๆ ในการวัดอุปกรณ์ชนิดต่างๆ เพื่อนำไปแสดงผลออกทาง OSCILLOSCOPE และ ทางจอภาพโทรทัศน์ ซึ่งสามารถเลือกโหมดต่างๆ ในการวัดได้

บทที่ 4
บทที่ 5

- การทำงานของภาคแสดงผล อธิบายรายละเอียดของภาคอย่างง่าย เพื่อความเข้าใจ
ผลการทดลอง แสดงรูปสัญญาณที่จุดต่างๆของวงจรที่ได้
สรุปผลและวิจารณ์

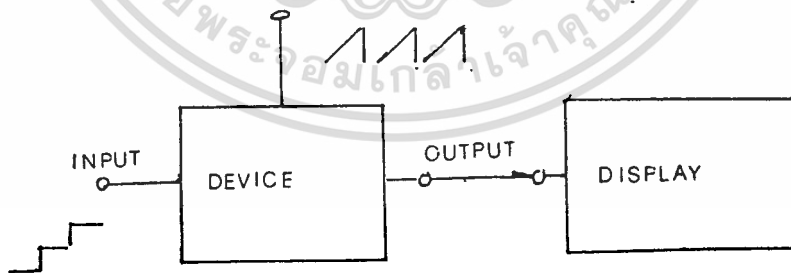

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

หลักการทํางาน

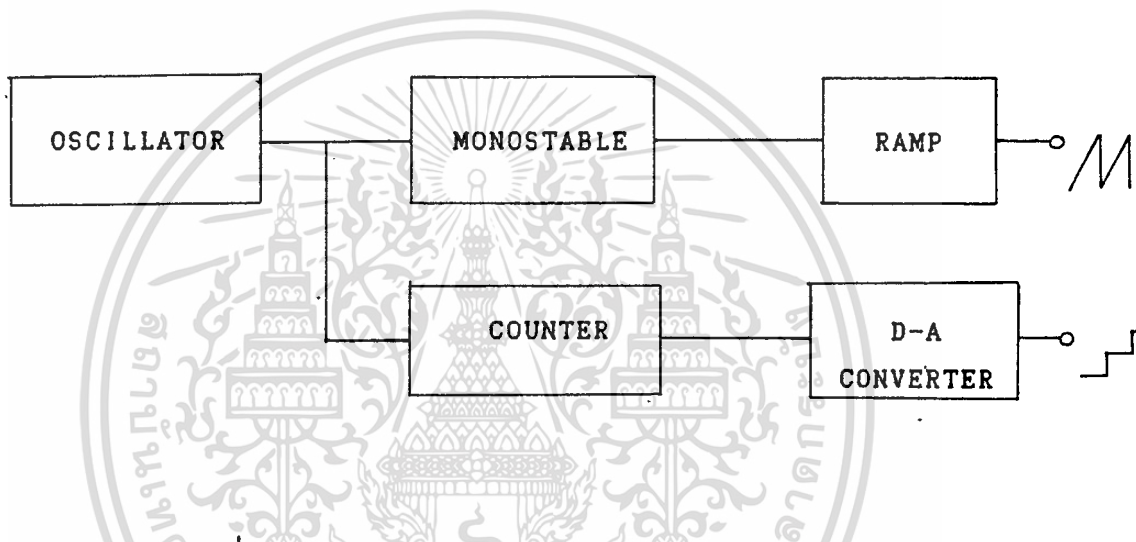
เพื่อที่จะสามารถทราบถึงคุณสมบัติของสารกึ่งตัวนำนี้จะต้องมีการสร้างสัญญาณ
เพื่อใช้ในการทำให้อุปกรณ์พร้อมที่จะทํางานเสียก่อน จากนั้นจึงป้อนสัญญาณให้กับ
อุปกรณ์ เพื่อให้ทํางานตามลักษณะของอุปกรณ์ ซึ่งเมื่อให้อินพุต (INPUT) เป็นกระแส
หรือโวลเตจค่าๆหนึ่ง พร้อมกับไฟเลี้ยงซึ่งเปลี่ยนค่าด้วยอัตราที่คงที่ เราสามารถ
ทราบถึงคุณสมบัติหรือจุดการทํางานของอุปกรณ์นั้นๆ ที่ INPUT ค่านั้นๆนั้นเอง แต่ถ้า
เราเปลี่ยนค่า INPUT ไปเป็นอีกค่าหนึ่ง ในลักษณะเดียวกันกับ INPUT ค่าเดิมนั้น
เราจะทราบถึงคุณสมบัติของอุปกรณ์นั้นที่ INPUT ค่าใหม่นี้เช่น จะเห็นว่าถ้าเรา
สามารถสร้าง INPUT ให้มีหลายค่าเพียงพอในการพิจารณาถึงคุณสมบัติ เราก็จะ
สามารถพิจารณาคุณสมบัติของอุปกรณ์สารกึ่งตัวนำนั้นได้
อาจพิจารณาเพื่อความเข้าใจโดยง่ายจาก BLOCK DIAGRAM ที่ 1.1

ส่วนของการแสดงผล (รูปภาพคุณสมบัติ) จะถูกแสดงทางจอภาพโทรทัศน์
ซึ่งจะถูก modify ให้มีคุณสมบัติคล้ายการทํางานของ OSCILLOSCOPE ใน MODE
x-y ที่ส ซึ่งจะเป็นการแสดงความสัมพันธ์ระหว่างค่าหนึ่ง กับอีกค่าหนึ่งว่ามีความสัมพันธ์
กันอย่างไร (เมื่อเปลี่ยนค่า INPUT และไฟเลี้ยงตามที่ได้กล่าวไว้แล้ว)

บทที่ 3
หลักการออกแบบและการคำนวณ
ส่วนสร้างสัญญาณ

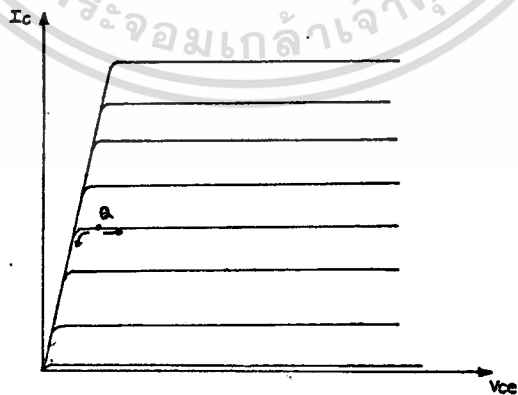
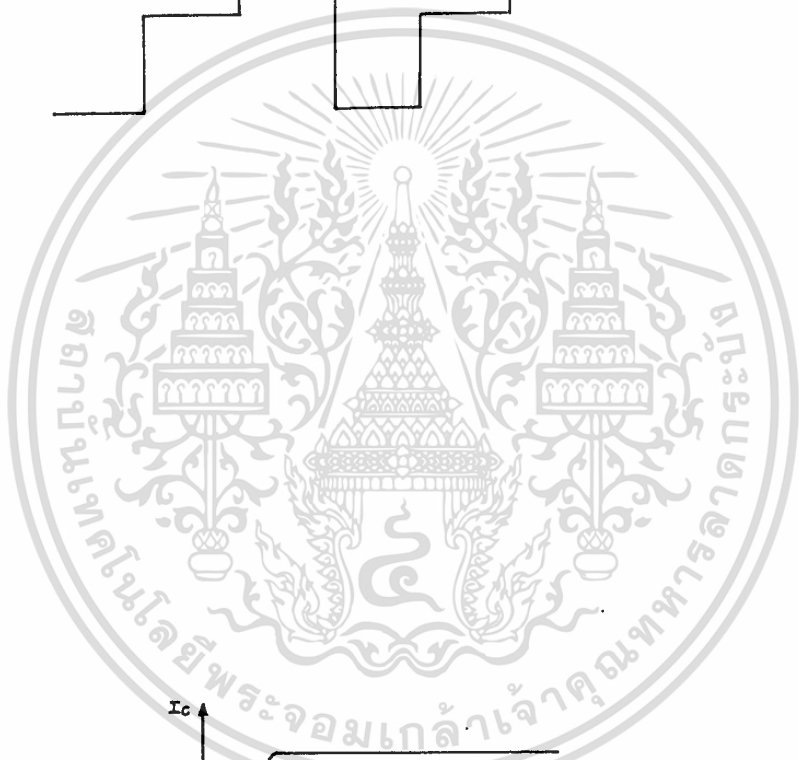
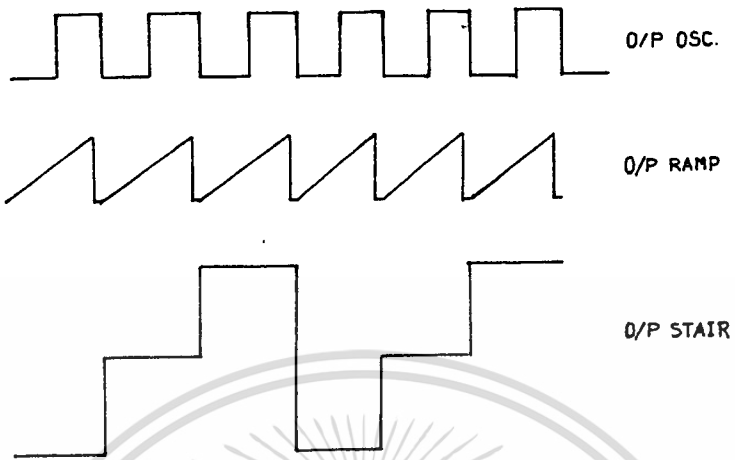
ในการวัดเส้นกราฟคุณสมบัติของอุปกรณ์นั้น เราต้องมี SUPPLY และ INPUT ให้กับอุปกรณ์ที่ต้องการจะวัด โดยอาศัยหลักการทำงานพื้นฐานของอุปกรณ์นั้นๆ เป็นสำคัญ

รูปที่ 2.1 แสดง BLOCK DIAGRAM ของส่วนสร้างสัญญาณ

จากรูปเป็น BLOCK DIAGRAM แสดงถึงส่วนสร้างสัญญาณขึ้นบันได และสัญญาณฟันเลื่อย ที่จะป้อนให้อุปกรณ์ที่ต้องการวัด โดยเริ่มจาก OSCILLATOR จะสร้างสัญญาณ SQUARE WAVE ออกมา สัญญาณ SQUARE WAVE ส่วนหนึ่งจะผ่านเข้าสู่ MONOSTABLE เพื่อบีบคาบสัญญาณให้แคบเข้า จากนั้นจึงผ่านเข้าสู่วงจรสร้างสัญญาณฟันเลื่อย ซึ่งดูได้จาก TIMING DIAGRAM

ส่วนสัญญาณ SQUARE WAVE อีกส่วนหนึ่งจะผ่านเข้าสู่ตัว COUNTER และส่วน D-A CONVERTER เพื่อให้ได้สัญญาณที่มีระดับเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ ซึ่งก็คือสัญญาณขึ้นบันไดนั่นเอง ดูได้ใน TIMING DIAGRAM

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากรูป TIMING DIAGRAM ของส่วนสร้างสัญญาณ โดยเริ่มจาก OSCILLATOR , MONOSTABLE , RAMP , COUNTER และ D-A (STAIR) ที่สำคัญก็คือสัญญาณ RAMP และ สัญญาณ STAIR จะต้องมีเฟสตรงกัน สัญญาณขึ้นบันไดจะต้องมีระยะห่างแต่ละคาบเวลาเท่ากัน และความสูงของแต่ละขั้นเท่ากัน ส่วนสัญญาณฟันเลื่อยนั้น จะต้องมีความเป็น LINEARITY มีความชันเท่ากันตลอดทั้งเส้น

จากรูปแสดงถึงวงจรส่วนสร้างสัญญาณ ในที่นี้ได้ใช้ IC เบอร์ 566 เป็นตัวสร้างสัญญาณ SQUARE WAVE มีความถี่ประมาณ 500 Hz ซึ่งคำนวณได้จากสูตร

$$F_o = \frac{2 (V^+ - V_{tr})}{V^+ R_1 C_1}$$

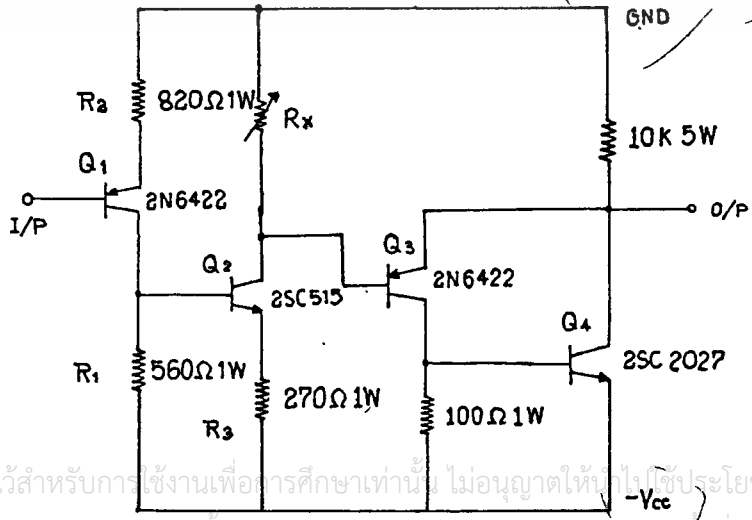
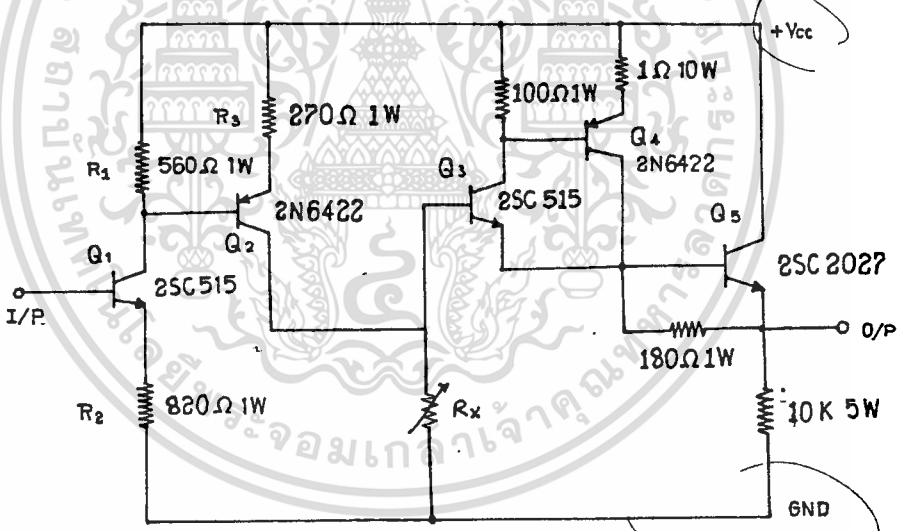
- NAND GATE 1 และ 2 ต่อเป็นวงจร MONOSTABLE
- Q1 เป็นตัวสร้างสัญญาณฟันเลื่อยจาก MONOSTABLE โดยมี OP-AMP ทำหน้าที่เป็น BUFFER , INVERTING AMP. และ NON-INVERTING AMP. ทำให้ได้สัญญาณฟันเลื่อยทางด้านบวกและลบ เพื่อใช้เป็น SUPPLY ให้กับอุปกรณ์ที่จะวัด
- ในที่นี้ได้ใช้ CD 4024 (7-STAGE BINARY COUNTER) เป็น COUNTER เพื่อจะได้นำค่า OUTPUT ไปผ่าน D-A CONVERTER ได้สัญญาณขึ้นบันไดออกมา
- OP-AMP 741 ต่อเป็นวงจร D-A แบบ R - 2R LADDER โดยมี OP-AMP เบอร์ 741 อีกตัว ทำหน้าที่ INVERT สัญญาณ จึงได้สัญญาณขึ้นบันไดทั้งบวกและลบ เพื่อไปเป็น INPUT ให้กับอุปกรณ์ที่จะวัด
- CD 4028 (BCD-DECIMAL DECODER) ทั้งสองตัวต่อกัน เพื่อเป็นตัวกำหนดจำนวนขึ้นบันได โดย OUTPUT ที่ DECODE ได้นำไป RESET COUNTER

POWER AMPLIFIER

OUTPUT ที่ได้จากวงจรสร้างสัญญาณฟันเลื่อย และ สัญญาณขั้นบันไดนั้น เรายังไม่นำไปใช้ในการ BIAS แก่อุปกรณ์ที่ต้องการจะวัด CHARACTERISTIC CURVE เพราะมีขนาดสัญญาณต่ำ ไม่สามารถวัด CURVE ที่ VOLTAGE และ CURRENT สูงได้ ดังนั้นจึงต้องนำเอาวงจรทั้งสองนี้ขยายด้วยวงจร POWER AMP. เสียก่อน

วงจรขยายสัญญาณฟันเลื่อย

เนื่องจากสัญญาณฟันเลื่อยที่เราต้องการนั้น จะต้องมีการเปลี่ยนแปลงสัญญาณเป็นเชิงเส้น และมีจุดต่ำสุดของสัญญาณเป็น 0 V. ดังนั้น จึงเลือกใช้ วงจรขยายชนิด DIRECT COUPLING ซึ่งมีวงจรแสดงดังรูป โดยแบ่งออกเป็น วงจรขยายสัญญาณฟันเลื่อยซิกขวกและลบ

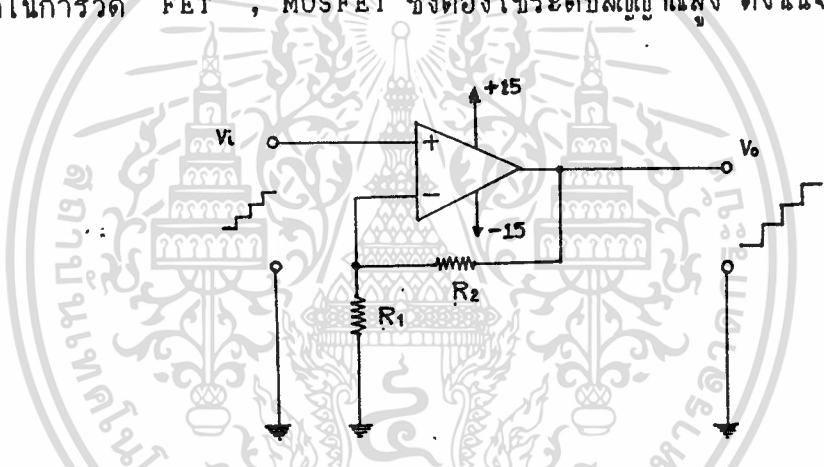
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้ไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

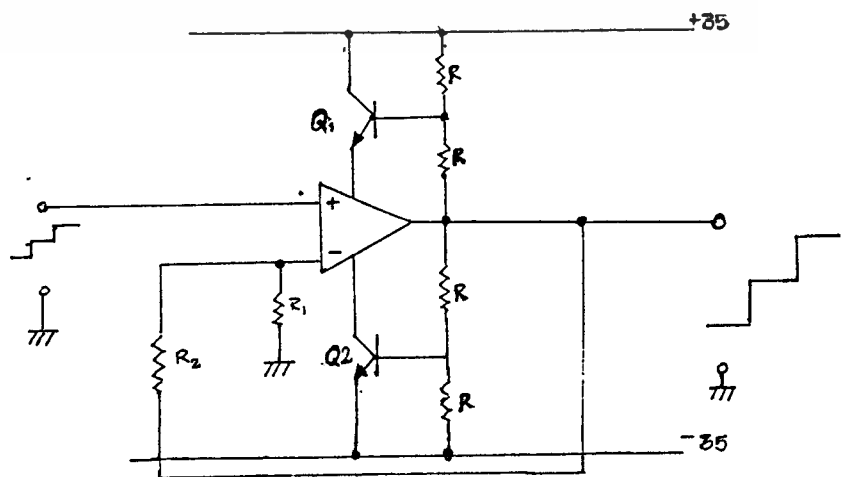
จากวงจร TRANSISTOR Q1 และ Q2 ประกอบกันเป็นวงจรขยาย โดยมีค่าอัตราขยายประมาณ $(R_1 / R_2) \times (R_3 / R_4)$ ส่วน TRANSISTOR Q3 และ Q4 ต่อกันเป็นแบบ DARLINGTON ทำให้สามารถจ่ายกระแสได้มาก วงจรนี้ใช้ระดับแรงดันสูงประมาณ 280 V. และสามารถจ่ายกระแสได้ประมาณ 3 AMP. ที่แรงดัน 50 V.

วงจขยายสัญญาณขั้นบันได

ลักษณะของวงจร OP-AMP ซึ่งทำหน้าที่ขยายสัญญาณขั้นบันได แต่เนื่องจาก OP-AMP ใช้ไฟเลี้ยงได้จำกัด ทำให้นาผลสัญญาณ OUTPUT ของ OP-AMP ซึ่งเป็นขั้นบันไดมีระดับสัญญาณสูงไม่เกิน +15, -15 V. ถ้าเราต้องการเพิ่มความสามารรถในการวัด FET , MOSFET ซึ่งต้องใช้ระดับสัญญาณสูง ดังนั้นจึงต้องใช้วงจรเพิ่ม

เพื่อเป็นการช่วยให้สามารถจ่ายกระแสได้สูง จึงต้องมีวงจรเพิ่มโดยใช้ TRANSISTOR เพิ่มอีก 2 ตัว เพื่อให้ OUTPUT ของวงจรมีขนาดได้สูงประมาณ +30, -30 v. ซึ่งมีลักษณะวงจรดังรูปล่างนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้ง

วงจรในรูป มีการใช้งานเฉพาะที่ต้องการแรงดัน OUTPUT เปลี่ยนแปลงไปมาได้กว้าง โดยการเพิ่มขีดความสามารถของ OP-AMP เบอร์ 741 ให้ใช้กับแหล่งจ่ายไฟขนาด +35, -35 v. ได้ และยอมให้แรงดัน OUTPUT เกว่งได้สูงถึง 60 V_{pp} นอกจากนั้นยังปรับอัตราขยายได้อีกด้วย

ตัวต้านทาน R₁ , R₂ , R₃ และ R₄ ทำหน้าที่เป็นตัวแบ่งแรงดันเพื่อลดค่า +35, -35 ลงเหลือ +17.5, -17.5 V. Q1 และ Q2 จะลดแรงดัน +17.5, -17.5 V. ลงไปอีก 0.7 V. ดังนั้น OP-AMP ก็จะมองเห็นแหล่งจ่ายไฟของตัวมันไม่มีโอกาสเกินกว่า 33.6 V.

TRANSISTOR Q1 และ Q2 จะนำกระแสตลอดเวลา และคงแรงดัน 33.6 V. คร่อมขั้วแหล่งจ่ายไฟของ OP-AMP ตลอดทุกสภาวะ ซึ่งพิสูจน์ได้จาก

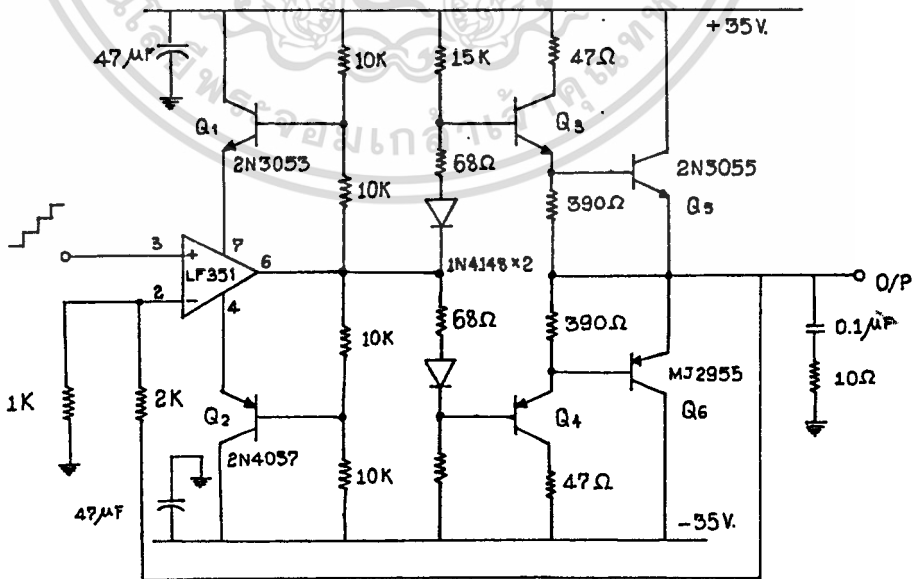
$$V^+ = 35 - ((35 - V_o) / 2) 0.7 = 16.8 + (V_o / 2)$$

$$V^- = - \{ 35 - ((35 - V_o) / 2) - 0.7 \}$$

$$= - (16.8 - (V_o / 2))$$

$$V^+ - V^- = (16.8 + (V_o / 2)) + (16.8 - (V_o / 2)) = 33.6 V.$$

สำหรับวงจรที่ใช้งานจริงแสดงดังรูป โดยเพิ่ม TRANSISTOR Q3, Q4, Q5 และ Q6 เข้าไปเพื่อให่วงจรสามารถจ่ายกระแสได้มาก วงจรนี้จ่ายกระแสได้ประมาณ 3 AMP. และแรงดัน OUTPUT ประมาณ +30, -30 V.

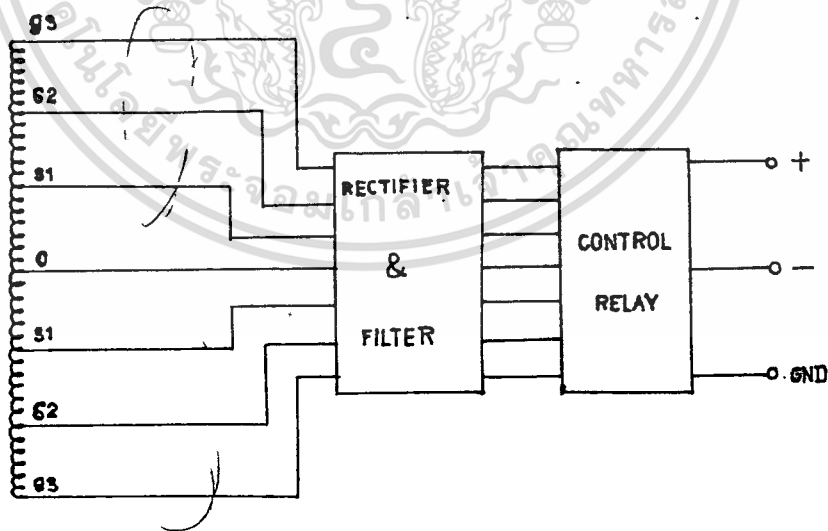

รูปแสดงวงจรขยายสัญญาณขั้นบันไดที่ใช้จริง

POWER SUPPLY

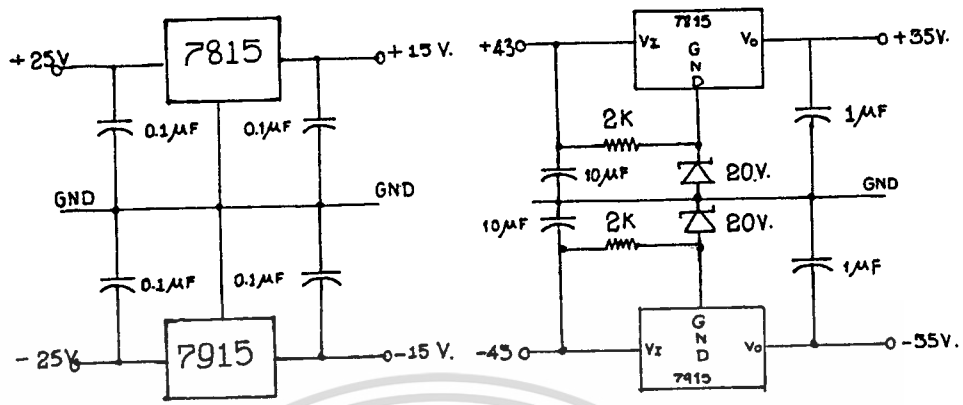
ในวงจรส่วนของ POWER SUPPLY ที่ป้อนให้แก่วงจรสร้างสัญญาณ และ วงจร POWER AMP. นั้น เราแบ่ง POWER SUPPLY ออกเป็น 2 ชุด คือ POWER SUPPLY สำหรับจ่ายแก่วงจรสร้างสัญญาณ และ POWER AMP. ของสัญญาณขั้นบันได กับ POWER SUPPLY สำหรับจ่ายแก่ POWER AMP. ของสัญญาณ RAMP POWER SUPPLY ที่จ่ายให้แก่วงจรสร้างสัญญาณนั้นใช้ไฟ +15, -15 VOLTS โดยดึงมาจาก POWER SUPPLY ที่จ่ายให้ POWER AMP. สัญญาณขั้นบันไดซึ่งใช้ +30, -30VOLTS โดยนำมาผ่าน REGULATOR +15, -15 VOLTS

POWER SUPPLY ที่จ่ายให้แก่ POWER AMP. ของสัญญาณ RAMP นั้น ใช้ VOLTAGE หลายระดับ คือ 43, -43, 86, -86, 129, -129 VOLTS โดยจะเลือกค่า VOLTAGE ด้วยวงจร CONTROL RELAY ซึ่งจะกล่าวต่อไป

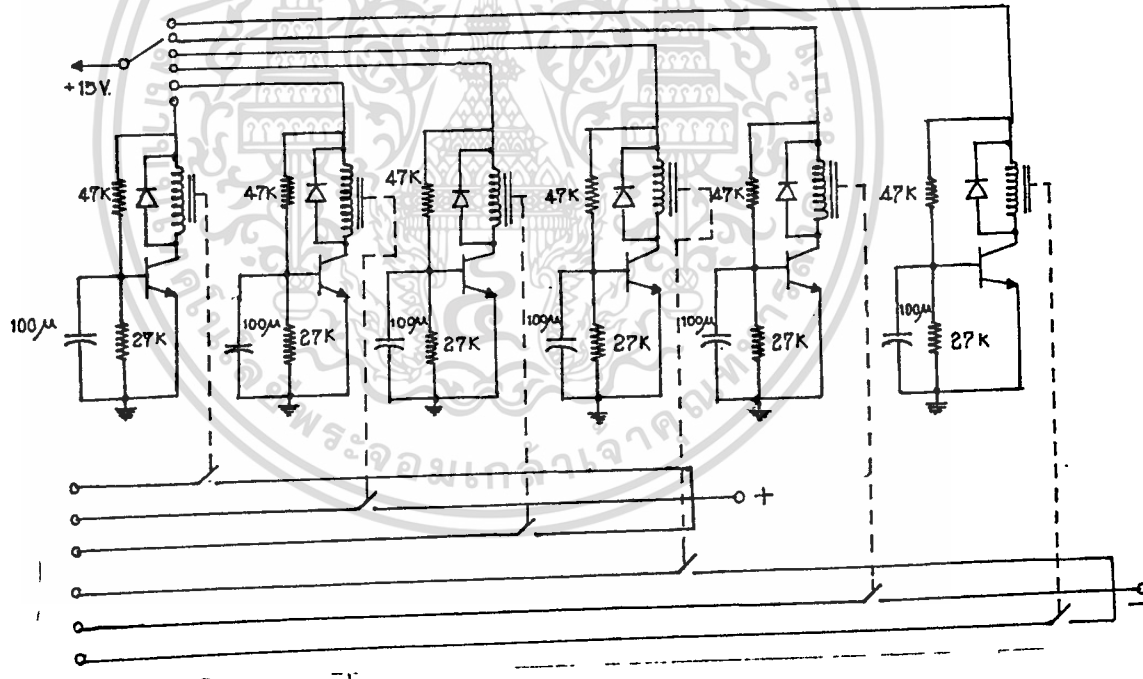

รูปที่ 4.1 แสดงส่วนของวงจร POWER SUPPLY ซึ่งจ่ายให้แก่วงจรสร้างสัญญาณและ วงจร POWER AMP. สัญญาณบันได

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 4.2 แสดงวงจร POWER SUPPLY ซึ่งจ่ายให้แก่ POWER AMP. สัญญาณ RAMP

รูปที่ 4.3 แสดงวงจร CONTROL RELAY

จากรูปเป็นวงจร SUPPLY ไฟ +35,-35 V. 3 A. ที่ใช้ป้อนให้
 วงจร POWER AMP. สัญญาณบันไดและไฟ +15,-15 v. ที่ใช้ในวงจรส่วนสร้าง
 สัญญาณ และวงจรส่วน LOAD LINE TR 1 , TR 2 , Z₁ , Z₂ เป็น
 วงจรซึ่งทำให้ไฟ +35,-35 V. มีค่าคงที่ +20,-20 v. เพื่อป้อนให้ IC
 REGULATOR 7815 และ 7915 เพื่อป้องกันการเสียหาย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากรูปที่ 2 เป็นวงจร POWER SUPPLY ของวงจร POWER AMP. สัญญาณ RAMP ซึ่งมี VOLTAGE 6 ระดับ ด้วยกันคือ 43, -43, 86, -86, 129, -129 v. แต่ละค่าจะถูกเลือกใช้งาน ด้วยสัญญาณ CONTROL ผ่านทาง RELAY OUTPUT ที่ผ่านทาง RELAY จะเป็นไฟตรง

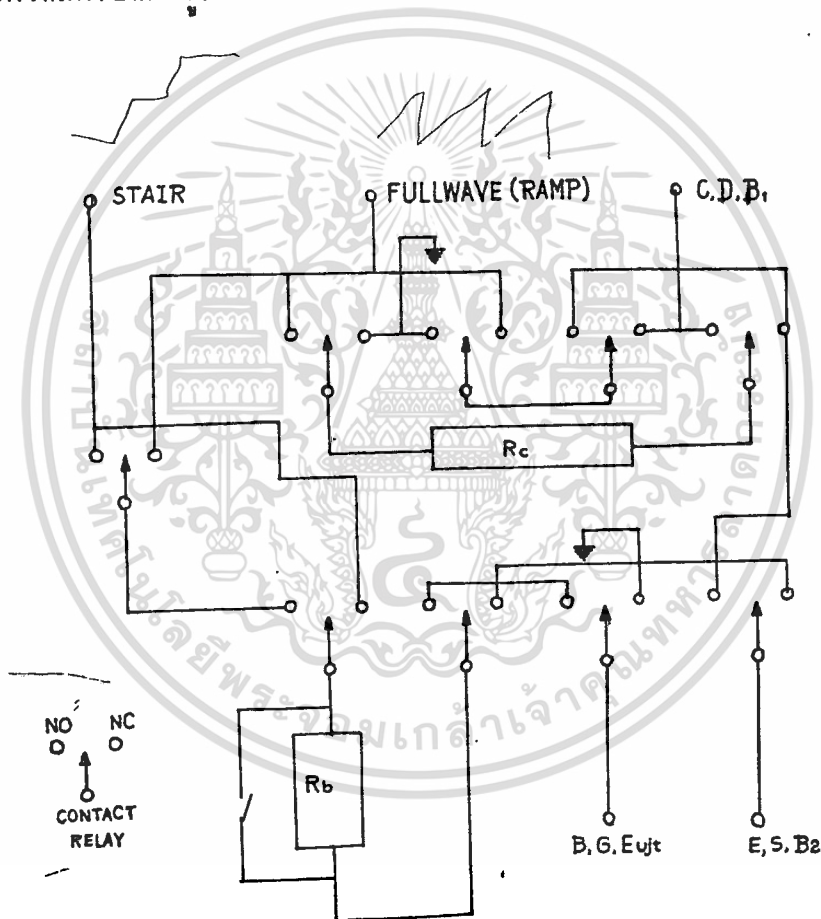
การทำงานของวงจร CONTROL RELAY

TRANSISTOR จะทำงานตามการเลือกจาก SWITCH SELECTOR โดยจะเลือกจ่าย SUPPLY 12 DC VOLT. ให้แก่วงจร วงจร TRANSISTOR จะทำหน้าที่หน่วงเวลาให้ TRANSISTOR ON ด้วยช่วงเวลา R_1, C_1 เมื่อ TRANSISTOR ON RELAY ก็จะมี ON ทำการ CONTACT SWITCH

ที่ต้องใช้วงจร TRANSISTOR ทำการหน่วงเวลาการ ON-OFF ของ RELAY เพราะที่ SWITCH SELECTOR ช่วงการเปลี่ยนช่องจะมีการสัมผัสกันระหว่างหน้า CONTACT จะทำให้ RELAY มีช่วงเวลาทำงานพร้อมกัน ซึ่งทำให้เกิดการ SPARK ของหน้าสัมผัสของ CONTACT เสียหายได้

ส่วนตัดต่อวงจรที่ใช้ทดสอบ

เนื่องจากสัญญาณที่จะป้อนให้กับอุปกรณ์ที่มีแรงดันและกระแสสูง ดังนั้นการใช้ สวิตช์ในการเลือกจะไม่สะดวก และยังเสื่อมสภาพได้ง่าย เนื่องจากการสปาร์ ค์ที่ หน้าสัมผัส ดังนั้นการตัดต่อจึงใช้รีเลย์แทน การจัดวงจรตัดต่อของรีเลย์เพื่อการ เลือกโหมดเป็นดังรูป

รูปแสดงวงจรตัดต่อโดยใช้รีเลย์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การนำไปใช้งาน

การเลือกโหมดต่างๆ

โหมด 1 : รีเลย์ทุกตัวทำงาน (ใช้ทดสอบทรานซิสเตอร์และเฟท)

โหมด 2 : รีเลย์ 1 และ 3 ทำงาน ส่วนรีเลย์ 2 ไม่ทำงาน

โหมด 3 : รีเลย์ 1 และ 2 ทำงาน ส่วนรีเลย์ 3 ไม่ทำงาน

โหมด 4 : รีเลย์ 2 และ 3 ทำงาน ส่วนรีเลย์ 1 ไม่ทำงาน

โหมด 5 : รีเลย์ทุกตัวทำงาน (ใช้ทดสอบรอยต่อพีเอ็นและBV_{CEO})

คู่มือการใช้เครื่อง

1) ส่วนประกอบของเครื่อง

1.1) คุณสมบัติของเครื่อง

1.1.1) สัญญาณอินพุต

- สัญญาณขึ้นบันได

เลือกจำนวนขั้น : 3-12 ขั้น

เลือกค่าโวลเตจต่อขั้น : 0.2 , 0.7 โวลต์ต่อขั้น

1.1.2) สัญญาณไฟเลี้ยง

สัญญาณ Ramp มีอัตราขยาย 6 ระดับคือ

1 , 2 , 5 , 10 , 15 , 20 เท่า

1.1.3) อุปกรณ์ตัดต่อในการวัด

- สวิตช์เลือกวัดคุณสมบัติของอุปกรณ์

ZC (ZERO CURRENT) , ZV (ZERO VOLTAGE) , JFET (JUNCTION FET) , TrEg (TRANSISTOR EMITTER GND) , TrBg (TRANSISTOR BASE GND)

ZERO CURRENT จะวัดในกรณีήςทลาย

-BV_{CEO} เลือกโหมด 2

-BV_{CEV} เลือกโหมด 5

-BV_{CE} เลือกโหมด 1

ZERO VOLTAGE จะวัดในกรณีดังทลย

- BV_{ces} เลือกโหมด 1
- TrEg ใช้วัดทรานซิสเตอร์ ยูเจกทีและเฟทเมื่อ E ลงกราวด์
- TrBg ใช้วัดทรานซิสเตอร์ กรณี E ลงกราวด์
- JFET ใช้วัดเฟท

-สวิทซ์เลือกโหมด

โหมด 1:

- ทรานซิสเตอร์ วัด V_{ce}/I_b , V_{be}/I_b และ V_{ce}/V_{be}
- เฟท วัด V_{ds}/I_d , V_{gs}/I_d
- ยูเจกที วัด V_{bb}/I_b , V_{be}/I_b

โหมด 2:

- ทรานซิสเตอร์ วัด V_{cb}/I_c , V_{cb}/V_{be} และ V_{be}/I_c

โหมด 3:

- ทรานซิสเตอร์ วัด I_b/I_c

โหมด 4:

- เฟท วัด V_{gs}/I_d

โหมด 5:

ไดโอด , ซีเนอร์ไดโอด , ไทริสเตอร์

-สวิทซ์เลือก R_c มี 12 ค่า

5, 10, 50, 100, 500 โอห์ม

1, 5, 10, 50, 100, 500 กิโลโอห์ม

-สวิทซ์เลือก R_b มี 12 ค่า

5, 10, 50, 100, 500 โอห์ม

1, 5, 10, 50, 100, 500 กิโลโอห์ม

:ความต้านทานภายนอกของ R_c, R_b อาจจะต้องเพิ่มตามความเหมาะสม

ข้อควรระวัง

เพื่อป้องกันการชำรุดเสียหายของสวิทซ์ที่ใช้เลือกค่า R_b และ R_c สำหรับใช้วัดโหมดต่างๆกัน เมื่อต้องการเปลี่ยนค่าของ R_b และ R_c แต่ละครั้ง ควรปิดสวิทซ์ก่อน

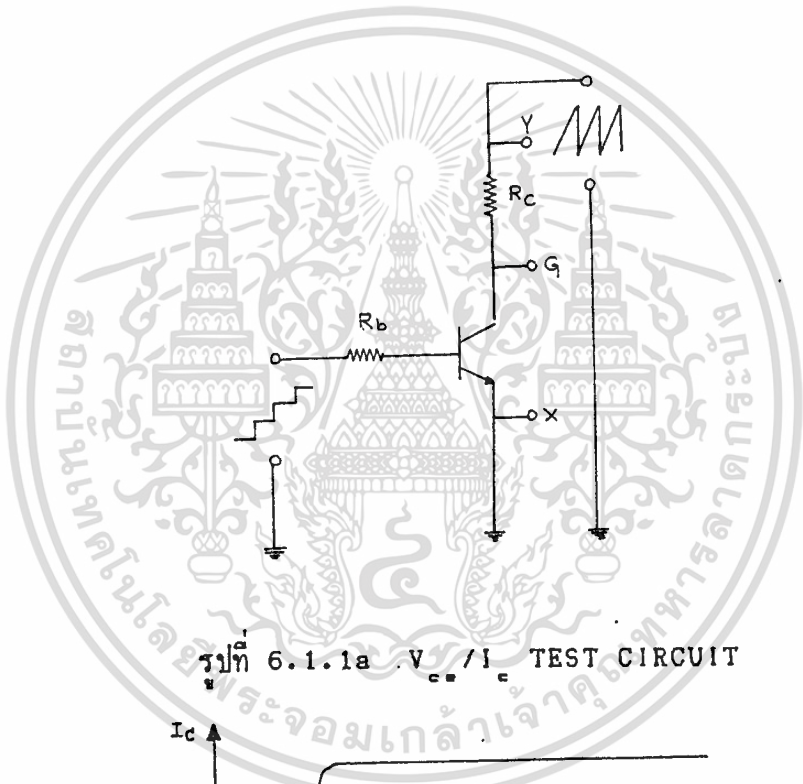
การวัดค่าต่างๆของอุปกรณ์

TRANSISTOR-จะแสดงเฉพาะชนิด NPN

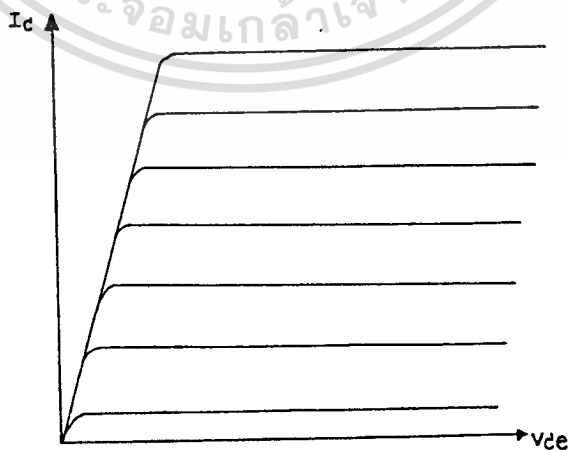
MODE 1:

1.1 การวัด V_{ce}/I_c

V_{ce}/I_c curve นี้เป็น OUTPUT CHARACTERISTIC ของ NPN TRANSISTOR โดยที่ EMITTER GROUND มี TEST CIRCUIT ดังรูป 6.1.1a และมี characteristic curve ดังรูป 6.1.1b

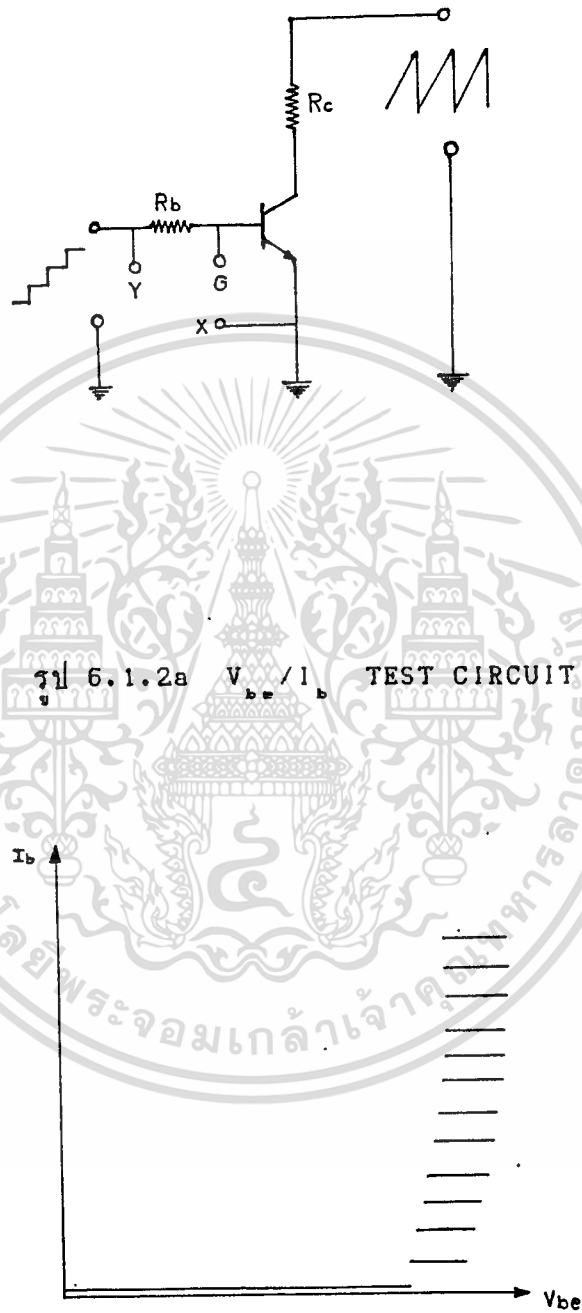

รูปที่ 6.1.1a V_{ce}/I_c TEST CIRCUIT

รูปที่ 6.1.1b แสดง V_{ce}/I_c CHARACTERISTIC

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูป 6.1.2b V_{be} / I_b CHARACTERISTIC CURVE

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

MODE 2:**2.1** การวัด V_{ce}/I_c

V/I CURVE นี้เป็น OUTPUT CHARACTERISTIC ของ NPN TRANSISTOR ที่มี BASE GROUND โดยมี TEST CIRCUIT ในรูป 6.2.1a และมีเคิร์ฟ 6.2.1b วิธีทดสอบหลังผ่านขั้นเตรียมแล้วมีดังนี้

1) เริ่มแรก

- ใส่ TRANSISTOR ตามตำแหน่ง

- เลือก [NPN, PNP] เลือก NPN

- เลือก [ZC, ZV, JFET, TREG, TRB ϵ] เลือก 2

2) ปรับ GAIN ของ RAMP เพิ่มขึ้นช้าๆ จะได้ดังรูป 6.2.1b

3) สามารถปรับค่า R_{sc} ได้ ซึ่งเมื่อลดค่า R_{sc} ในที่นี้เป็นการเพิ่มค่า $I_c/STEP$

4) ปรับค่า R_c ให้เหมาะสม

2.2 การวัดค่า V_{be}/I_c

V_{be}/I_c เคิร์ฟนี้เป็นคุณสมบัติของ NPN TRANSISTOR โดยที่ขา BASE เป็น GROUND แสดงตามรูป 6.2.2b และ TEST CIRCUIT 6.2.2a วิธีการทดสอบ หลังจากผ่านขั้นเตรียมแล้ว มีดังนี้

1) เริ่มแรก

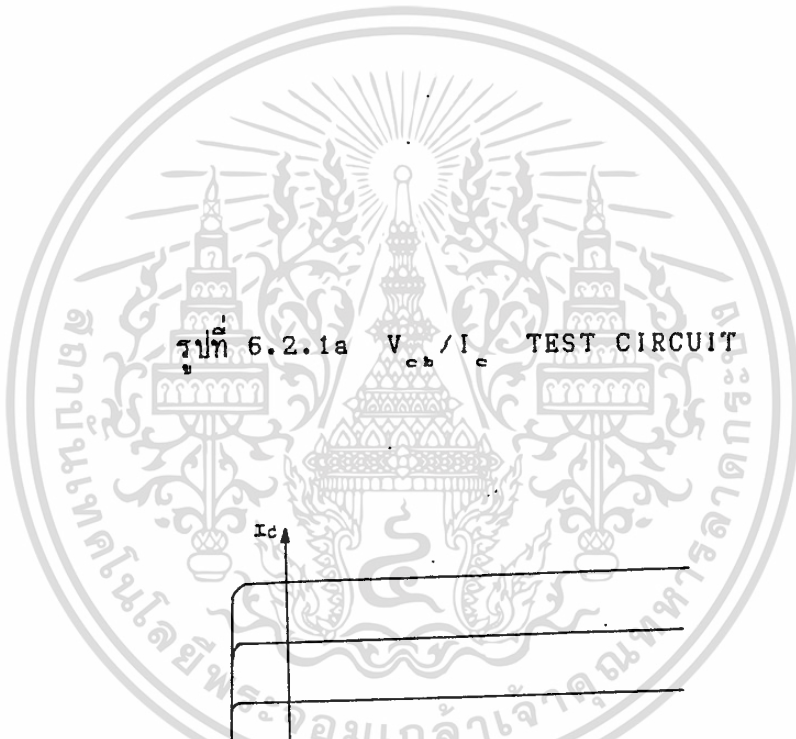
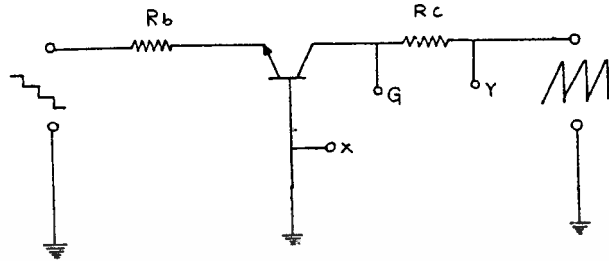
- ใส่ TRANSISTOR ลงในตำแหน่งที่ถูกต้อง

- เลือก [NPN, PNP] เลือก NPN

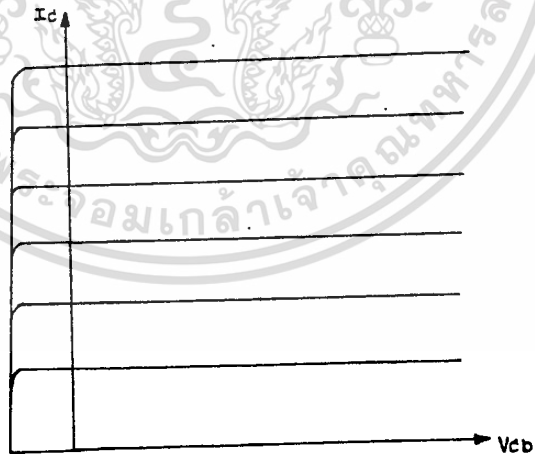
- เลือก [ZC, ZV, JFET, TREG, TRB ϵ] เลือก TRB ϵ

- เลือก [MODE] เลือก 2

2) ขั้นตอนต่อไปจะเหมือนการทดสอบ V_{ce}/I_c ของ TRANSISTOR

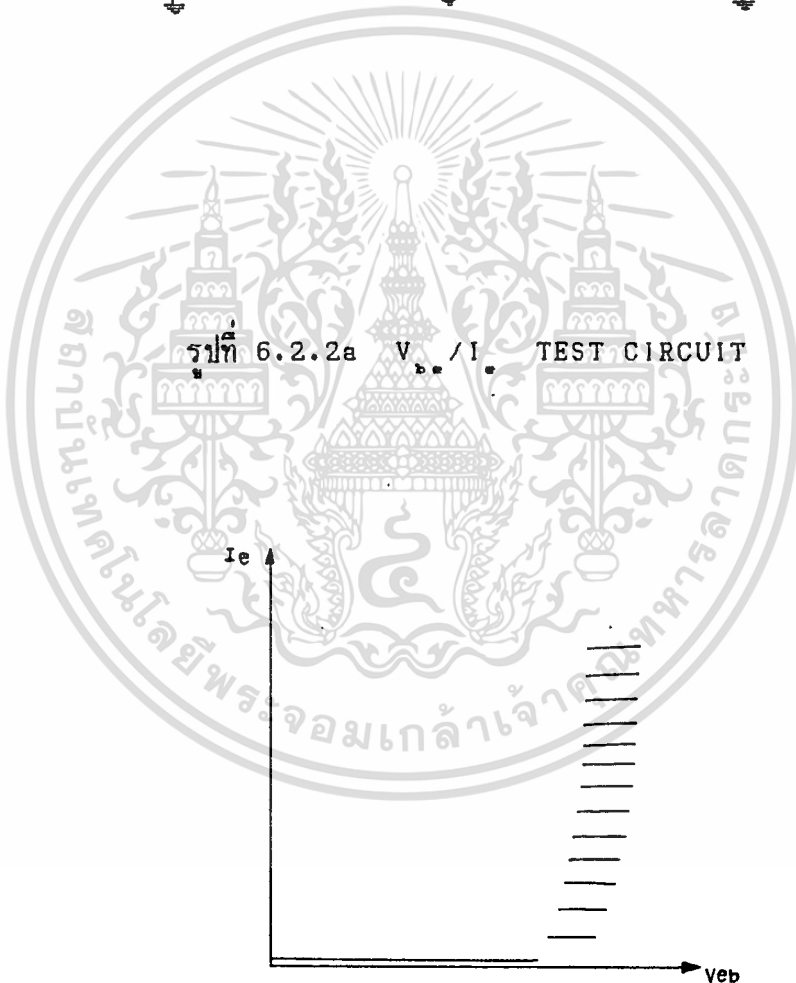
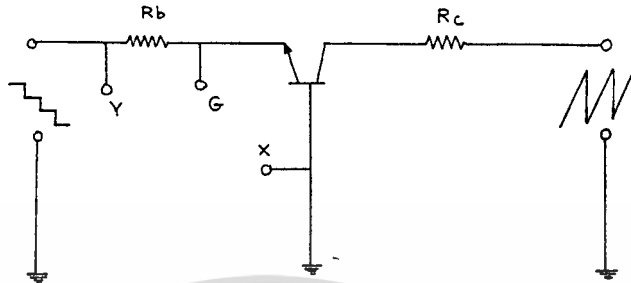

รูปที่ 6.2.1a V_{cb} / I_c TEST CIRCUIT

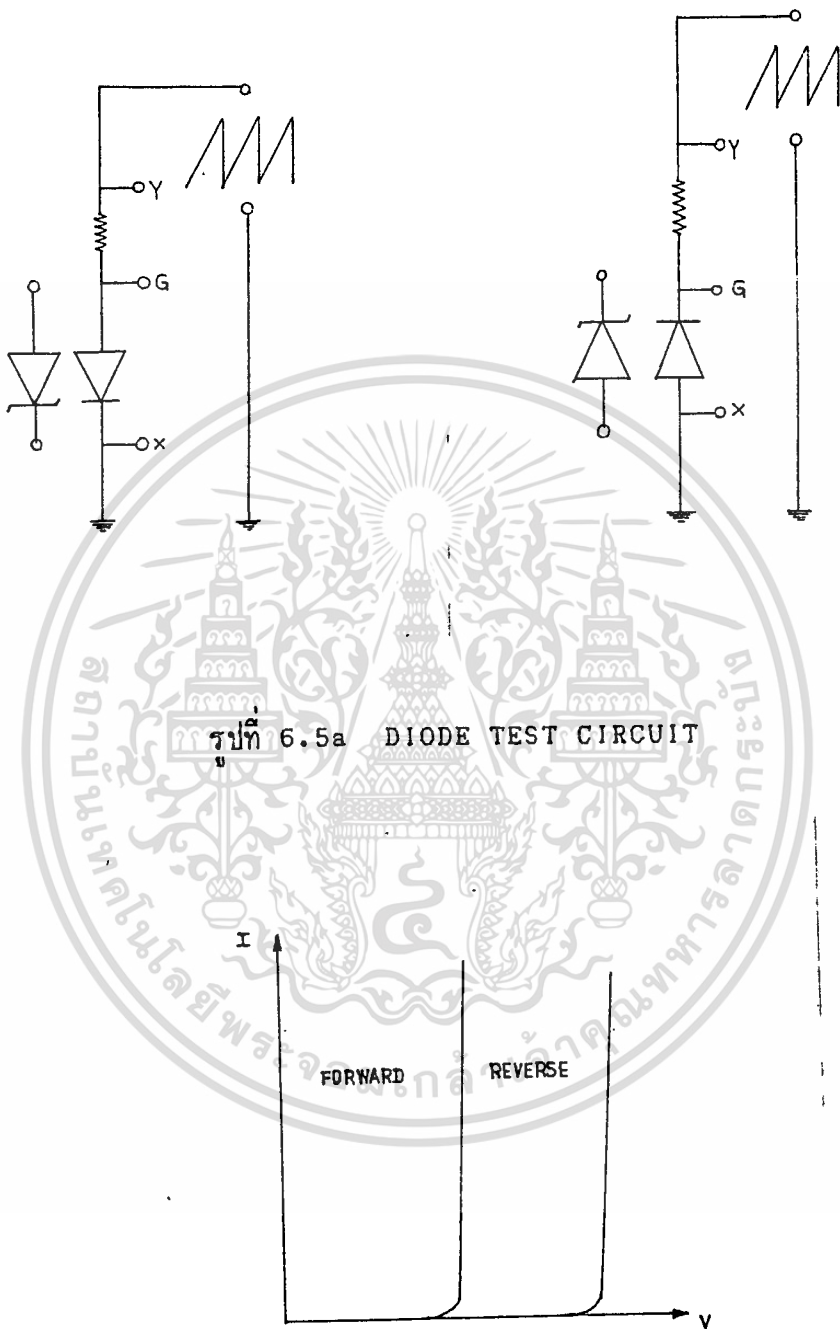
รูปที่ 6.2.1b V_{cb} / I_c CURVE

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

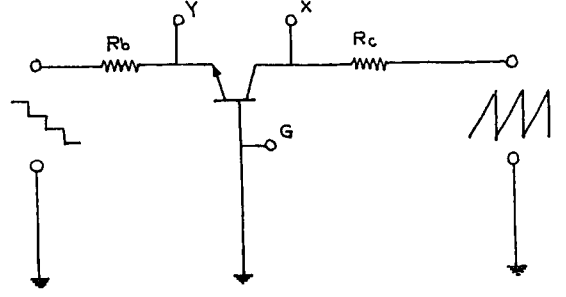
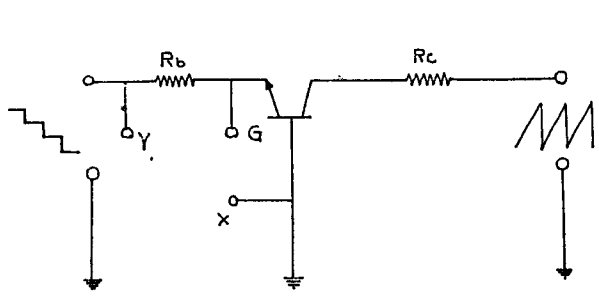
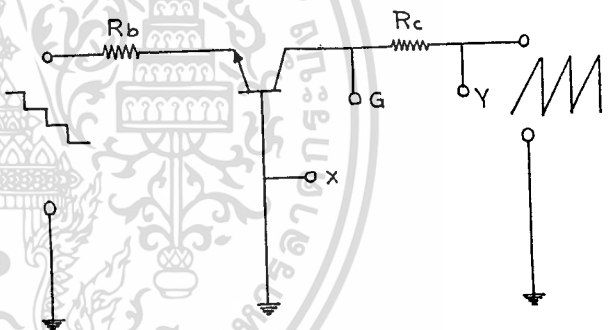
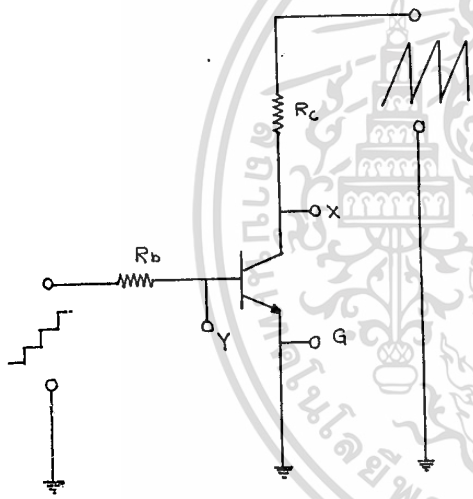
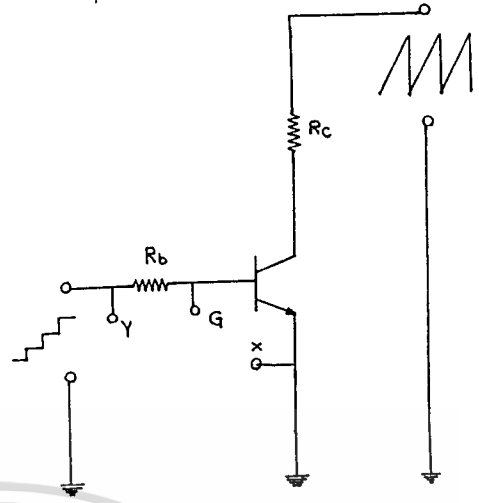
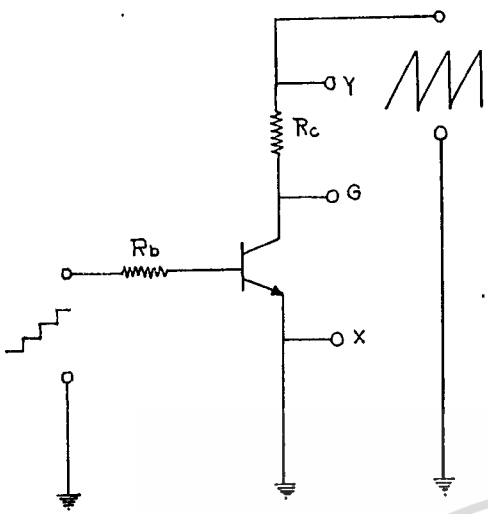
รูปที่ 6.2.2b V_{be} / I_e CURVE

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

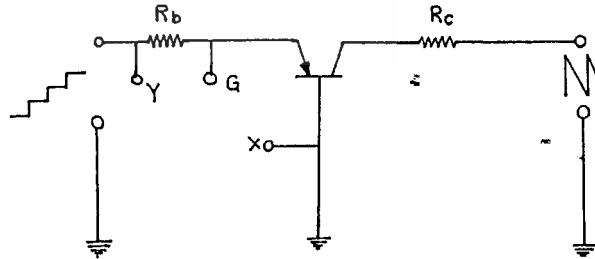
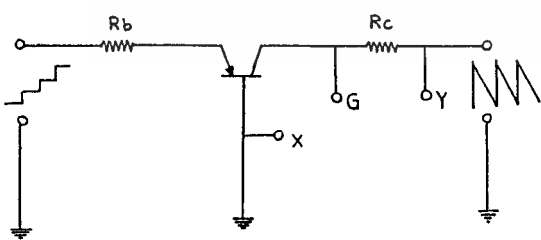
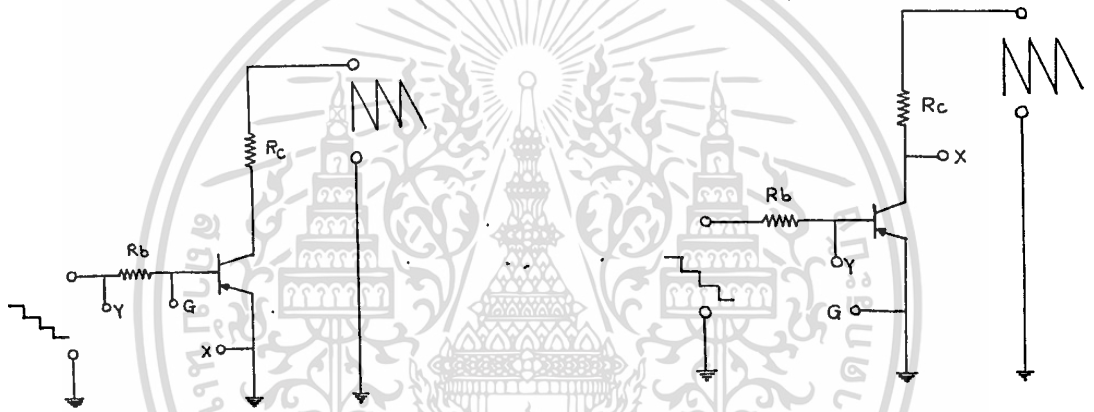
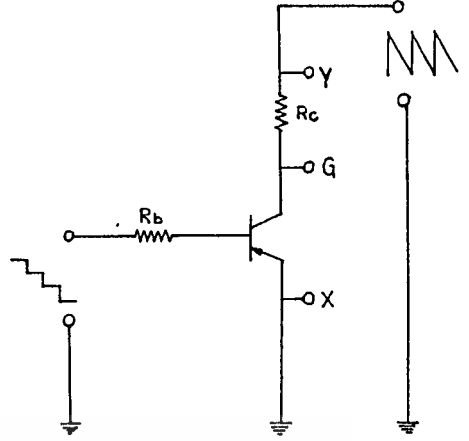
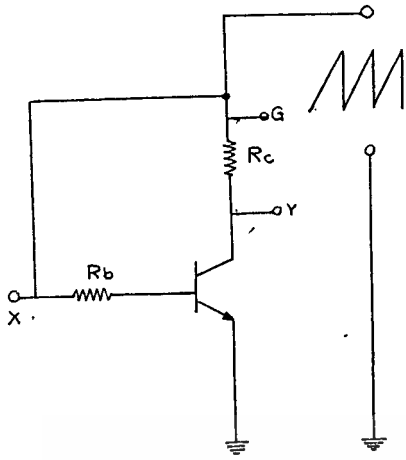

รูปที่ 6.5b DIODE CHARACTERISTIC CURVE

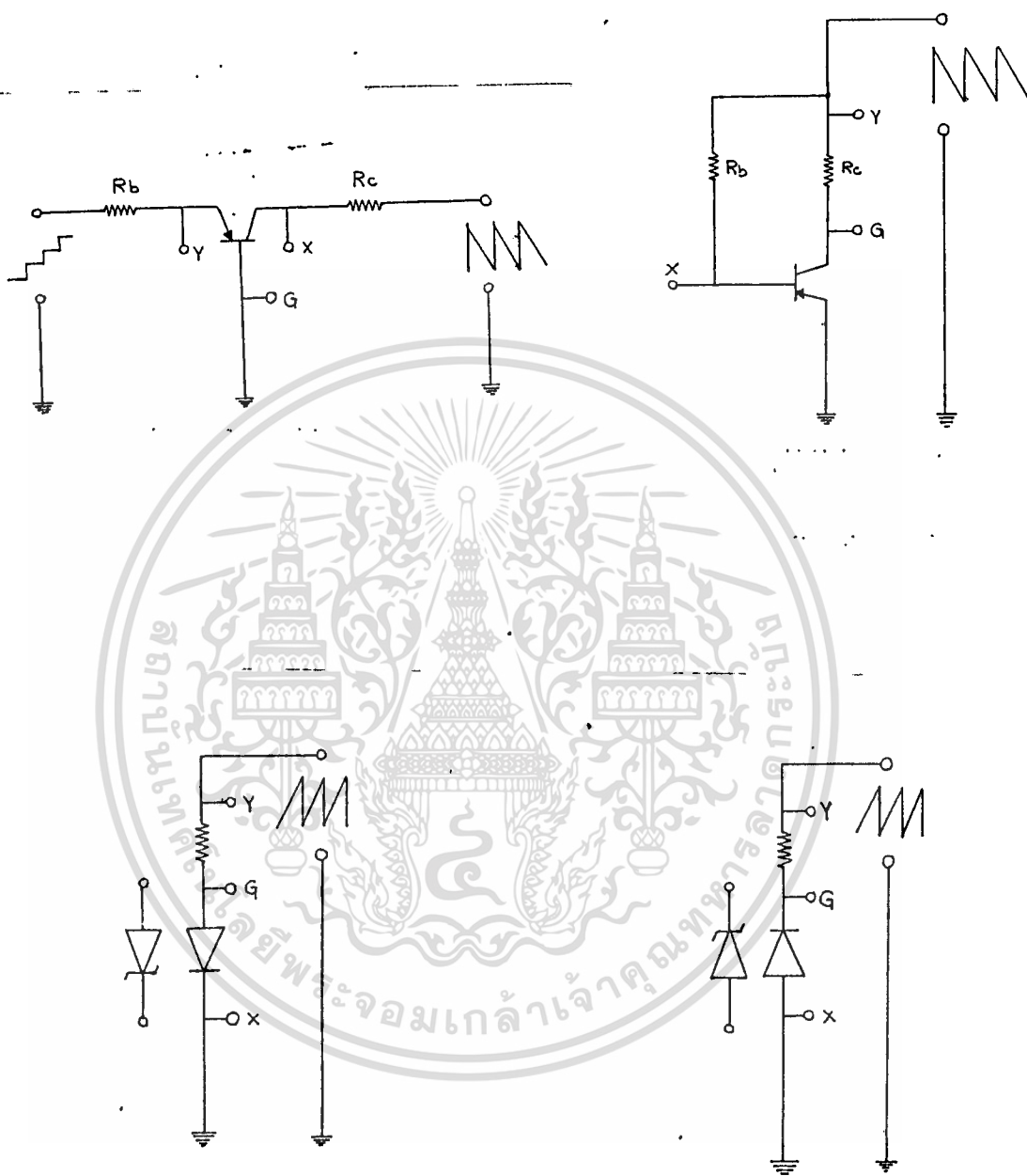
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

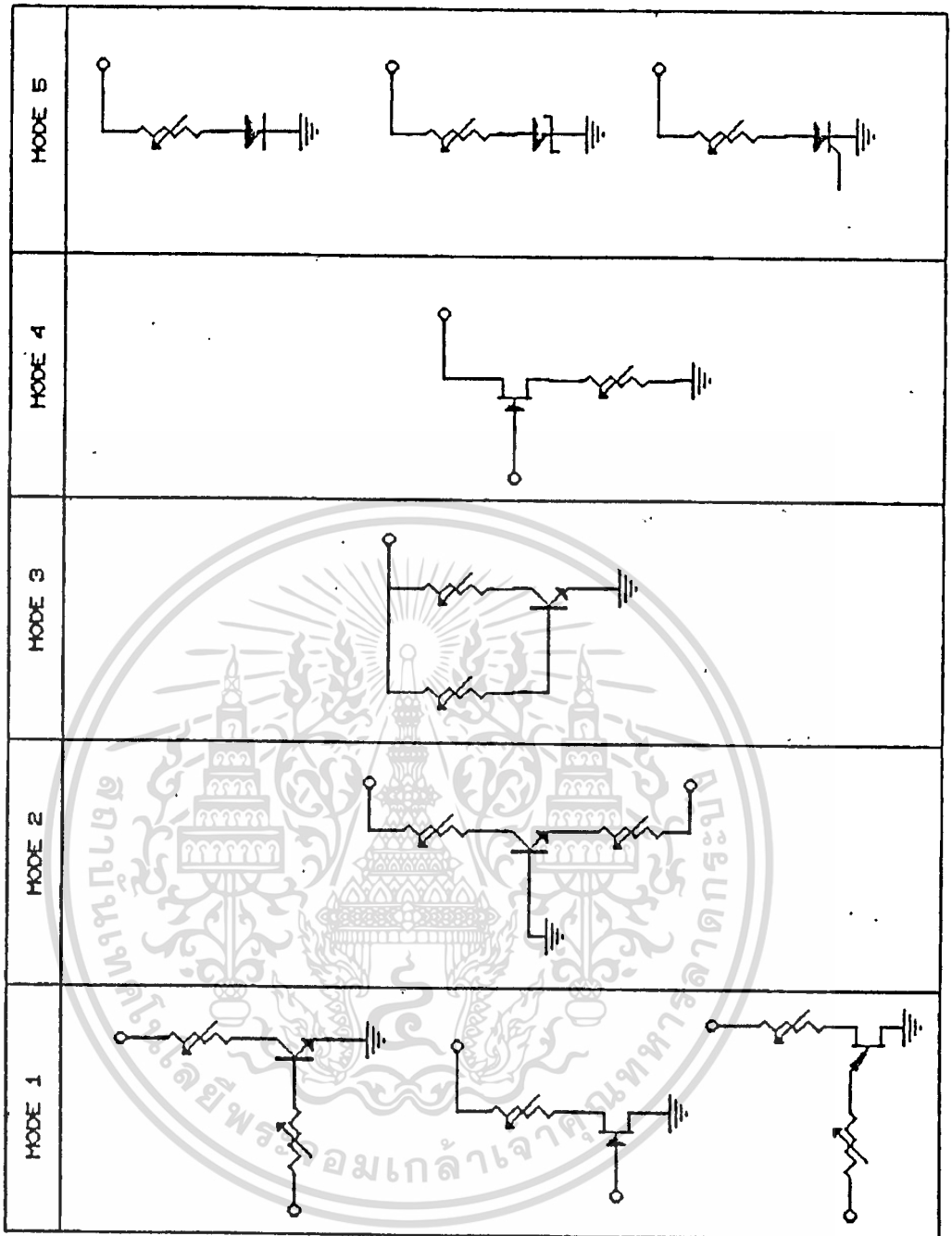
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 2 แสดงสรุปโหมดการวัดต่างๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชนิดอุปกรณ์	ไฟเลี้ยง	สัญญาณเข้า	โหมด	คุณสมบัติที่วัด
NPN TR	S+	ST+	1	Vce:Ic
	S+	ST+	1	Vbe:Ib
	S+	ST+	1	Vce:Vbe
	S+	ST-	2	Vcb:Ic
	S+	ST-	2	Vbe:Ie
	S+	ST-	2	Vcb:Veb
	S+	ST+	3	Ib:Ic
PNP TR	S-	ST-	1	Vce:Ic
	S-	ST-	1	Vbe:Ib
	S-	ST-	1	Vce:Vbe
	S-	ST+	2	Vcb:Ic
	S-	ST+	2	Vbe:Ie
	S-	ST+	2	Vcb:Veb
	S-	ST-	3	Ib:Ic
JFET N-CH	S+	ST-	1	Vds:Id
	S+	ST-	4	Vgs:Is
JFET P-CH	S-	ST+	1	Vds:Id
	S-	ST+	4	Vgs:Is
UJT	S+	ST+	1	Vbb:Ib
	S+	ST+	1	Ve:Ie
DIODE	R+,R-	-	5	Vd:Id
ZENER	R+,R-	-	5	Vd:Id
SCR	R+,R-	-	5	Vak:Iak

ตารางที่ 1 แสดงลักษณะการใช้เครื่องวัดอุปกรณ์ชนิดต่างๆ

โดย S+ แทน สัญญาณเต็มคลื่นซีกบวก ST+ แทน สัญญาณขั้นบันไดบวก
S- แทน สัญญาณเต็มคลื่นซีกลบ ST- แทน สัญญาณขั้นบันไดลบ

การทำงานของภาคแสดงผล

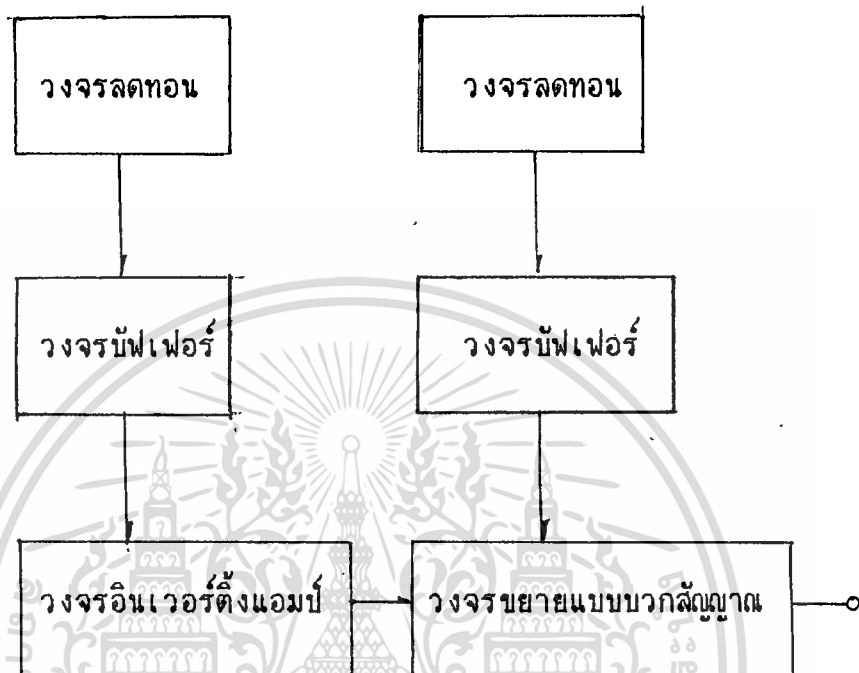
ส่วนของการแสดงผลนั้น เราสามารถแบ่งวงจรออกเป็นส่วนย่อยๆ ได้ 2 ส่วน คือ

- 1 ส่วนบัฟเฟอร์ ส่วนลดทอนสัญญาณ ส่วนวงจรขยายแบบรวมสัญญาณ และวงจรขยาย
- 2 ส่วนแปลงสัญญาณ จากโวลเตจเป็นกระแสเพื่อนำไปเข้า ขดลวดหักเหของจอภาพ

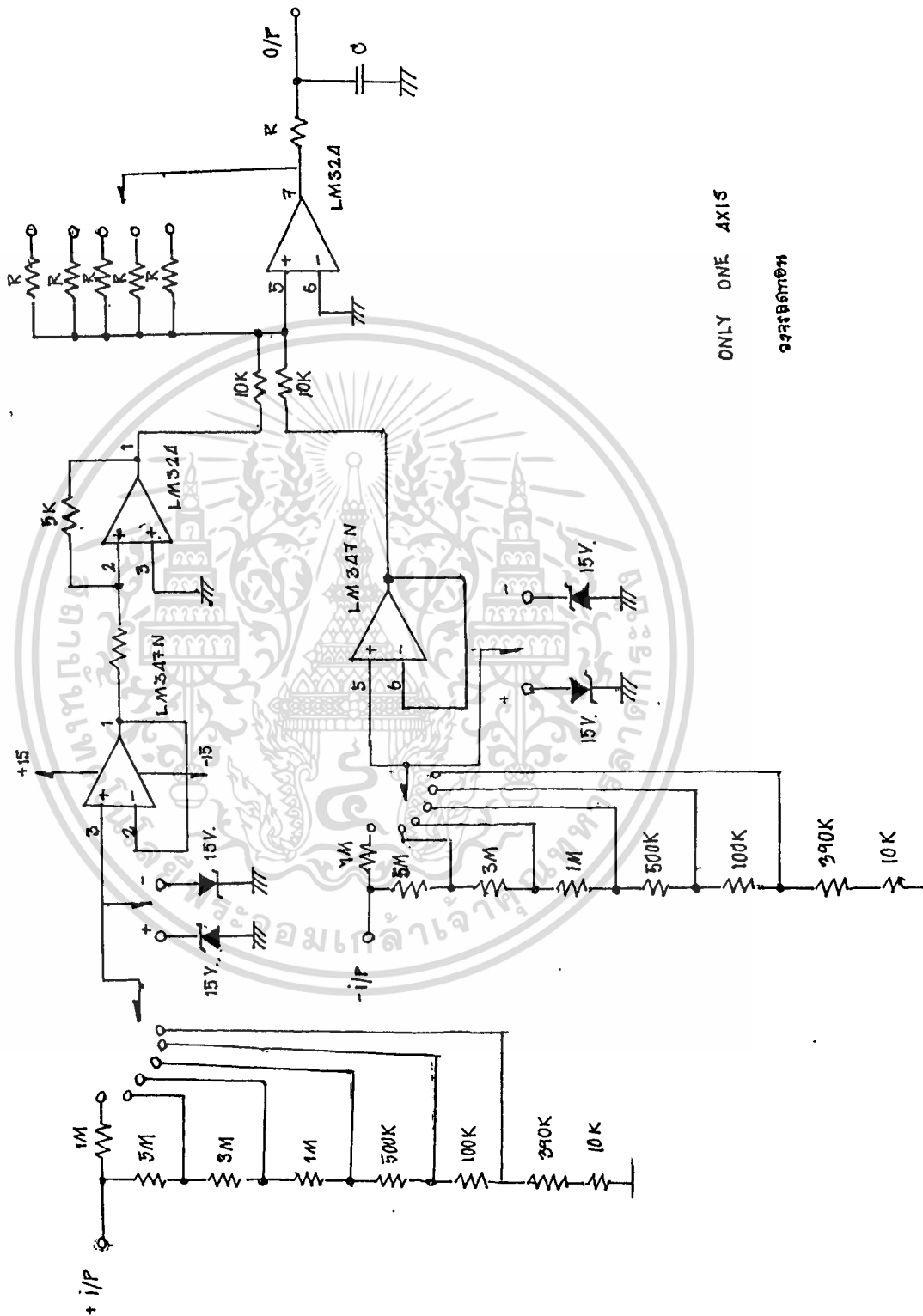
6.1 ส่วนบัฟเฟอร์ ส่วนลดทอนสัญญาณ

ปรกติในเครื่องมือวัดนั้น อินพุทอิมพีแดนซ์จะมีค่าสูงๆ ดังนั้นก่อนนำเข้าข้อมูล ผลคงผลควรจะต้องผ่านวงจรบัฟเฟอร์ ในที่นี้เราใช้เฟทออปแอมป์ต่อแบบ นอน-อินเวอร์ตติ้งแอมป์ที่มีอัตราขยายเท่ากับ 1 ซึ่งจะทำให้มีอินพุทอิมพีแดนซ์สูงมาก และเนื่องจากว่าออปแอมป์สามารถรับอินพุทได้สูงสุดได้ถึงได้ไม่เกินไฟเลี้ยง $+15, -15V$. ในขณะที่อินพุทที่วัดจริงสามารถมีค่าได้สูงถึงขวกลบ $129V$. จึงต้องมีวงจรลดทอนสัญญาณ โดยให้ความต้านทานแบ่งแรงดัน และเนื่องจากอินพุทอิมพีแดนซ์มีค่าสูงมาก เราจึงใช้ความต้านทานค่าสูงๆ ในการลดทอนได้ และใช้ซีเนอร์ไดโอด $15 V$. เพื่อป้องกันไม่ให้สัญญาณอินพุทของออปแอมป์มีค่าเกินขวกลบ $15 V$.

สัญญาณลดทอนจากเอาท์พุทออปแอมป์ จะนำไปเข้าวงจรขยายแบบรวมสัญญาณ โดยมีสัญญาณหนึ่งถูกกลับเฟสให้เป็นลบ เมื่อนำมาบวกกันจะได้สัญญาณซึ่งหักล้างกัน ส่วนอัตราขยายของวงจรขยายสามารถปรับให้มากหรือน้อยได้ ที่ภาคเอท์พุทของวงจรขยายแบบรวมสัญญาณ จะมีไดโอดและซีเนอร์ไดโอดเพื่อให้เอาท์พุทมีค่าอยู่ระหว่างค่าที่ต้องการเพื่อป้องกันวงจรของภาคถัดไป สามารถเขียนผังการทำงานได้ดังนี้

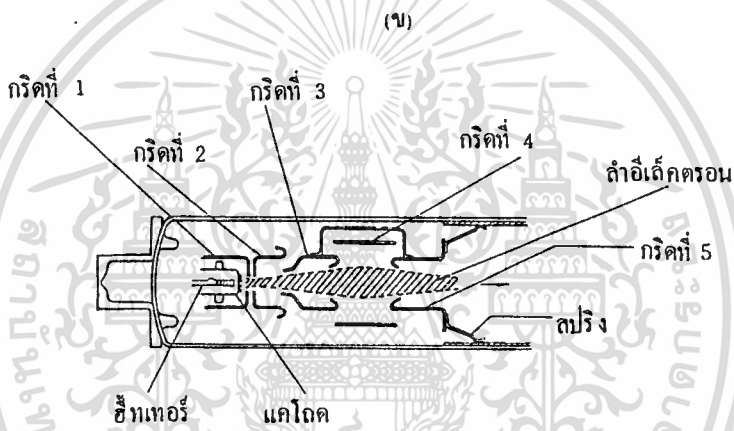
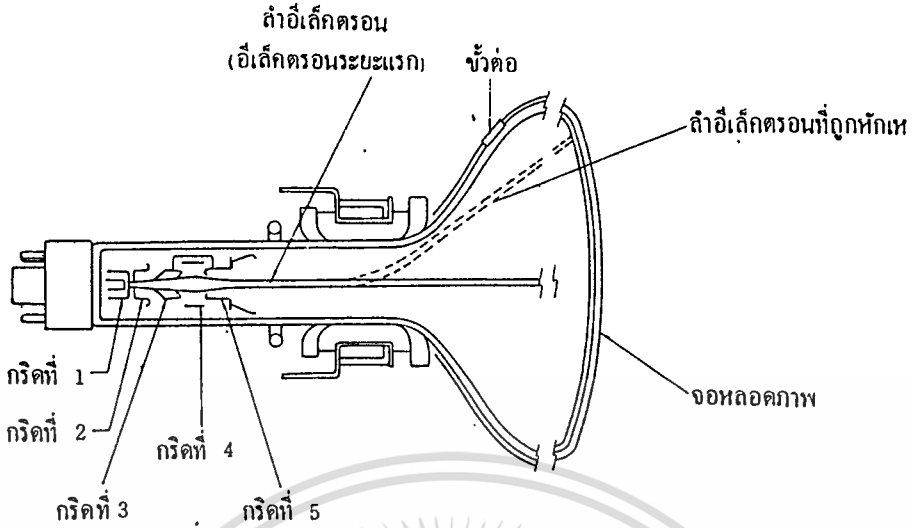
รูปที่ 6.1 แสดงผังการทำงานเฉพาะทางเดี่ยว

ONLY ONE AXIS

๑๑๑๑๑๑๑๑

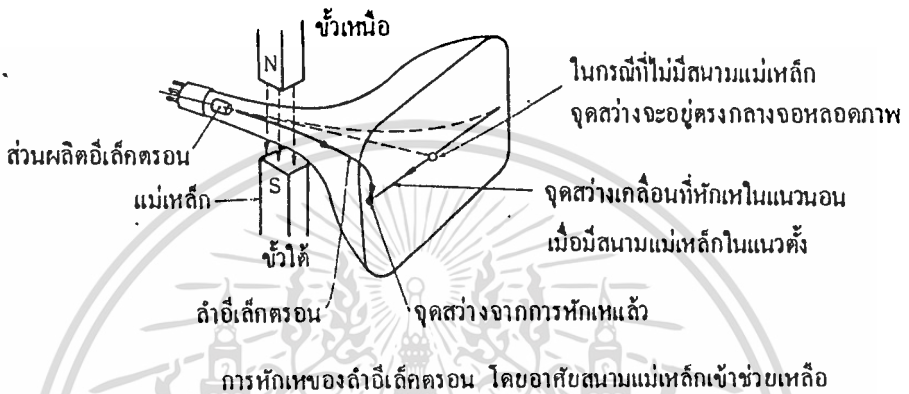
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วิธีการสะแกนและการหักเหของลำอิเล็กตรอน

ภายในหลอดภาพของเครื่องรับโทรทัศน์ อิเล็กตรอนที่หลุดมาจากแคโทด และถูกดึงดูดให้วิ่งเป็นลำไปกระทบแอโนด หรือจอหลอดภาพ ซึ่งฉาบวัสดุเรืองแสงบางชนิดเอาไว้ จะทำให้เห็นเป็นจุดสว่างขึ้นที่จอ การสะแกนก็คือ การทำให้จุดสว่างนี้เคลื่อนที่ไปในจังหวะที่ถูกต้อง ทั้งในแนวนอนและแนวตั้งของจอหลอดภาพ โดยอาศัยความเข้มของสนามแม่เหล็กเข้าช่วยเหลือ ตามที่แสดงไว้ในรูปที่ 1 และรูปที่ 2 กล่าวคือ ในขณะที่ไม่มีสนามแม่เหล็ก ลำอิเล็กตรอนก็จะวิ่งไปกระทบจอหลอดภาพตรงกลางโดยไม่ถูกหักเหเลย หากต้องการเบนลำอิเล็กตรอนนี้ไปทางซ้ายมือในแนวนอน ก็จำเป็นต้องใช้สนามแม่เหล็กที่มีขั้วเหนือ-ขั้วใต้ อยู่ในแนวตั้ง ตามรูปที่ 3 หากกลับขั้วแม่เหล็กนี้เสีย ลำอิเล็กตรอนก็จะถูกเบนไปทางขวามือในแนวนอนของจอหลอดภาพ การที่ลำอิเล็กตรอนถูกเบนไปทางขวามือ

หรือทางซ้ายมือของจอนี้ จะทำให้เบี่ยงจุดสว่างเคลื่อนที่ไปทางเดียวกันด้วย ในทำนองเดียวกัน หากมีขั้วแม่เหล็กในแนวนอน ลำอิเล็กตรอน หรือจุดสว่างก็จะถูกเบนไปทางแนวตั้งของจอหลอดภาพ

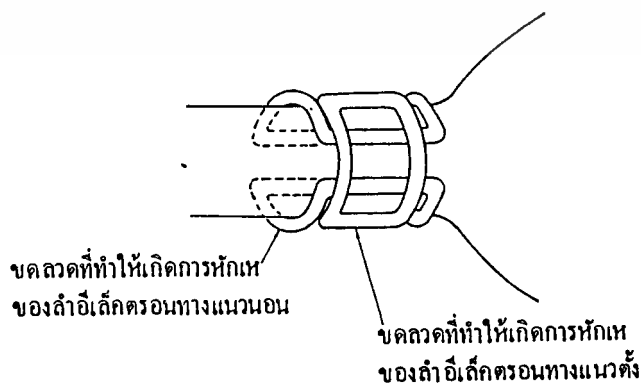

ฉะนั้นเพื่อช่วยในการหักเหลำอิเล็กตรอนในทิศทางที่ต้องการจึงนิยมใช้สนามแม่เหล็กทั้งในแนวนอน และแนวตั้งร่วมกันทั้งสองสนามแม่เหล็ก ไฟฟ้านี้เกิดจากการปล่อยกระแสไฟฟ้าผ่านขดลวดที่พันอยู่รอบๆคอหลอดภาพตามรูปที่ 5.4 ขดลวดเหล่านี้มีชื่อเรียกว่า ขดลวดของการหักเหทางแนวนอนและขดลวดของการหักเหทางแนวตั้งตามลำดับ รูปร่างของกระแสที่ไหลผ่านขดลวดทั้งสองเพื่อจะทำให้เกิดการสะแกน ซึ่งโดยปกติ การสะแกนจะเริ่มต้นขึ้นโดยการทำให้จุดสว่างเคลื่อนที่จากซ้ายมือด้านบนของจอหลอดภาพไปทางขวามือในแนวนอน ซึ่งเมื่อไปถึงตำแหน่งขวาสุด ก็จะถูกเบนต่ำลงเล็กน้อย แล้วก็กลับไปตั้งต้นใหม่ทางซ้ายมือเพื่อเคลื่อนที่มาทางขวามืออีก เป็นเช่นนี้เรื่อยๆ จนกระทั่งจุดสว่างไปถึงตำแหน่งขวามือข้างล่างสุดของจอหลอดภาพ ก็เป็นอันเสร็จสิ้นการสะแกนภาพนิ่งภาพหนึ่ง หลังจากนั้นลำอิเล็กตรอนก็จะกลับไปตั้งต้นใหม่ทางด้านซ้ายมือบนสุดของจอหลอดภาพ เพื่อที่จะสะแกนภาพนิ่งอันดับต่อไป

ในการใช้จอหลอดภาพโทรทัศน์ในการแสดงกราฟคุณสมบัติใน curve tracer นี้จะถูก modify ให้มีคุณสมบัติการทำงานคล้ายการทำงานของ oscilloscope ใน mode x-y ซึ่งเป็นการแสดงความสัมพันธ์ระหว่างค่าหนึ่ง กับอีกค่าหนึ่ง

หลอดภาพของเครื่องรับโทรทัศน์

แคโทดหรือกริดของหลอดภาพจะเป็นส่วนบังคับควบคุมให้มีจำนวนอิเล็กตรอนวิ่งไปกระทบจอหลอดภาพมากหรือน้อย และเกิดความเข้มของภาพมากน้อยตามขนาดของสัญญาณ หลอดภาพเป็นส่วนประกอบสำคัญอย่างหนึ่งที่ทำให้เรามองเห็นภาพได้ รูปที่ 1 แสดงให้เห็นส่วนประกอบของหลอดภาพที่ใช้ในเครื่องรับโทรทัศน์ ส่วนประกอบที่สำคัญภายในหลอดภาพก็คือ อิทธิเตอร์ แคโทด กริด และ แอนโนด หรือจอหลอดภาพที่ฉาบวัสดุเรืองแสงบางชนิดเอาไว้ กริดทุกอันมีรูปลักษณะยาวรีขนานกับแกนของจอหลอดภาพและมีรูเล็กๆที่ปลายทาง เมื่อแคโทดได้รับความร้อนก็จะให้อิเล็กตรอนออกมา กริดอันที่สองซึ่งโดยปกติมีความต่างศักย์ ประมาณ 300-400 โวลท์ จะดึงดูดอิเล็กตรอนเหล่านี้และบังคับลำอิเล็กตรอนวิ่งผ่านรูเล็กๆที่ปลายทาง ต่อมาลำอิเล็กตรอนเหล่านี้ก็จะมีความเร็วเพิ่มขึ้นด้วยความต่างศักย์ประมาณ 10-18 กิโลโวลท์ ของกริดอันที่สาม แล้วแต่ชนิดของหลอดภาพและก็จะพุ่งเข้าชนจอหลอดภาพทำให้เกิดการเรืองแสงขึ้นในที่สุด ขนาดของลำอิเล็กตรอนนี้ ขึ้นอยู่กับ การปรับค่าความต่างศักย์ของกริดทั้ง 5 อัน ลำอิเล็กตรอนนี้จะถูกเบนหรือหักเหไปในทางแนวนอนและแนวตั้งก็ได้ แล้วแต่ความเข้มของสนามแม่เหล็กไฟฟ้า ซึ่งเกิดจากการปล่อยให้กระแสไฟฟ้าผ่านขดลวดที่พันอยู่รอบๆคอหลอดภาพที่กล่าวถึงแล้ว

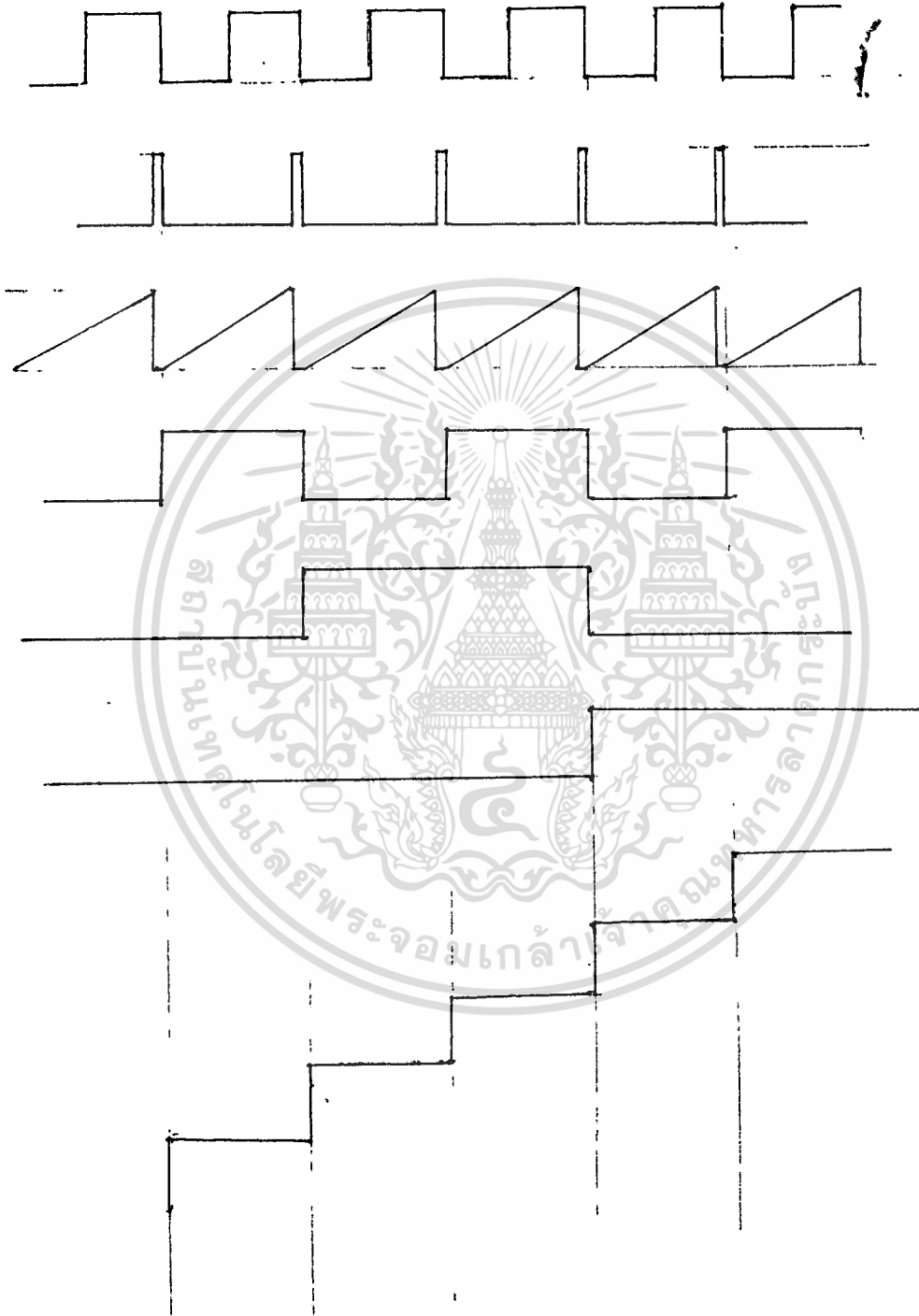

การวางตำแหน่งของขดลวด เพื่อทำให้เกิดการหักเหของลำอิเล็กตรอนทางแนวนอน และการหักเหของ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานที่ระบุไว้เท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลง ลำอิเล็กตรอนทางแนวตั้ง ถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลการทดลอง แสดงรูปสัญญาณที่จุดต่างๆของวงจรที่ได้

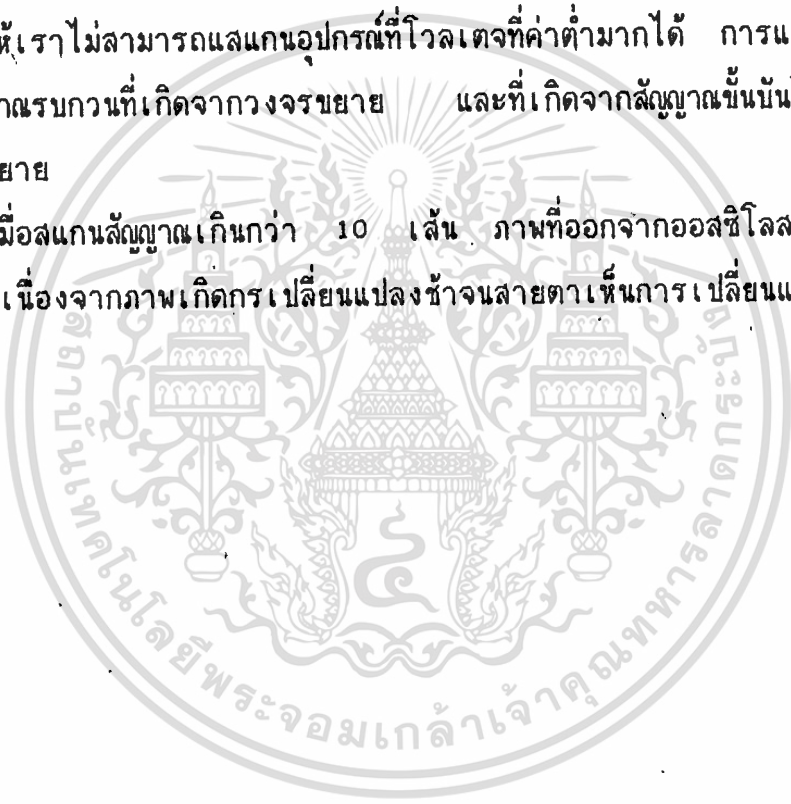
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

สรุปผลและวิจารณ์

จากการทดลองจะสามารถสรุปข้อดี และข้อเสียของส่วนสร้างสัญญาณออก
ออสซิลโลสโคปได้คือ

1. สัญญาณรบกวนที่เกิดขึ้นในสัญญาณกระแสลับ และสัญญาณรบกวนในสัญญาณขึ้นบันได จะทำให้เราไม่สามารถแสกนอุปกรณ์ที่ไวแสงที่ค่าต่ำมากได้ การแก้ไขคือ จะต้องลดสัญญาณรบกวนที่เกิดจากวงจรขยาย และที่เกิดจากสัญญาณขึ้นบันไดก่อนที่จะเข้าวงจรขยาย
2. เมื่อสแกนสัญญาณเกินกว่า 10 เส้น ภาพที่ออกจากออสซิลโลสโคป จะเกิดการสั่นเนื่องจากภาพเกิดการเปลี่ยนแปลงช้าจนสายตาเห็นการเปลี่ยนแปลง

ไดโอด (DIODE)

ไดโอดเป็นสิ่งประดิษฐ์ทางอิเล็กทรอนิกส์ ที่มีผู้รู้จักมานานแล้ว ไดโอดเป็นส่วนสำคัญส่วนหนึ่งของวงจรอิเล็กทรอนิกส์ ทั่วไป ในสมัยก่อนไดโอดมักจะเป็นแบบหลอดสูญญากาศ ปัจจุบันความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีเป็นไปอย่างรวดเร็ว จึงทำให้สิ่งประดิษฐ์ชนิดใหม่ซึ่งทำด้วยสารกึ่งตัวนำได้เข้ามาแทนที่หลอดสูญญากาศ ไดโอดที่ทำมาจากสารกึ่งตัวนำมีสองขั้ว และมีขนาดเล็กใช้งานได้ง่าย เราจะได้เรียนรู้ถึงไดโอดชนิดต่างๆ ซึ่งพบเห็นกันในปัจจุบัน ทั้งในวงจรทั่วไป วงจรภาคแสดง (Display Unit) และทางด้านไมโครเวฟ ในที่นี้จะเน้นหนักเกี่ยวกับลักษณะสมบัติทางฟิสิกส์ แรงดัน กระแส ผลของอุณหภูมิและการใช้งานอย่างง่าย

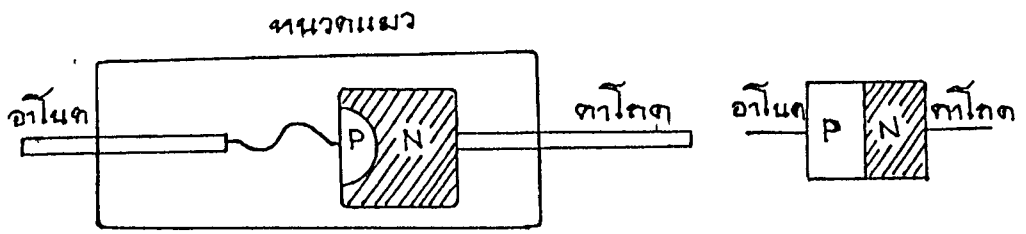
ชนิดของไดโอด

ไดโอดที่ทำจากสารกึ่งตัวนำ แบ่งได้ตามชนิดของเนื้อสารที่ใช้ เช่น เป็นชนิดเยอรมันเนียมหรือชนิดซิลิกอน นอกจากนี้ไดโอดยังแบ่งตามลักษณะ ตามกรรมวิธีที่ผลิตคือ :-

1. ไดโอดชนิดจุดสัมผัส (Point-Contact Diode) ไดโอดชนิดนี้เกิดจากการนำเอาสารเยอรมันเนียมชนิด N มาแล้วอัดสายเล็กๆ ซึ่งเป็นลวดพลาตินัม (Platinum) เส้นหนึ่งเข้าไป (เรียกว่าหัวนม) จากนั้นจึงให้กระแสค่าสูงๆ ไหลผ่านรอยต่อระหว่างสาย และผลึก จะทำให้เกิดสารชนิด P ขึ้นรอบารอยสัมผัสในฉีกเยอรมันเนียม ดังรูปที่ 1 บางทีก็เรียกไดโอดชนิดนี้ว่า ไดโอดชนิด หัวนม ซึ่งนิยมใช้ในวงจรดีเทคเตอร์ และวงจรมิกเซอร์ แต่เนื่องจากลักษณะสมบัติของแรงดัน และกระแสไม่แน่นอน จึงไม่เหมาะสมสำหรับงานด้านอิเล็กทรอนิกส์ ทั่วไป

2. ไดโอดชนิดหัวต่อ P-N (P-N Junction Diode) เป็นไดโอดที่สร้างขึ้นจากการนำเอาสารกึ่งตัวนำชนิด N มาแล้วแพร่อนุภาคอะตอมของสารบางชนิดเข้าไปในเนื้อสาร เกิดเป็นสาร P ขึ้นบางส่วน แล้วจึงต่อขั้วออกใช้งาน ไดโอดชนิดนี้มีบทบาทในวงจรอิเล็กทรอนิกส์ และมีที่ใช้งานกันอย่างแพร่หลาย

ในบทนี้จะกล่าวถึงไดโอดชนิดหัวต่อ P-N เท่านั้น

รูปที่ 1. ลักษณะโครงสร้างของไดโอดชนิดจุดสัมผัสและชนิดหัวต่อ P-N

ลักษณะสมบัติของไดโอด

ไดโอดที่ใชในวงจรมีสัญลักษณ์ เป็นรูปลูกศรมีขีดขวางไว้ ดังรูปที่ 2

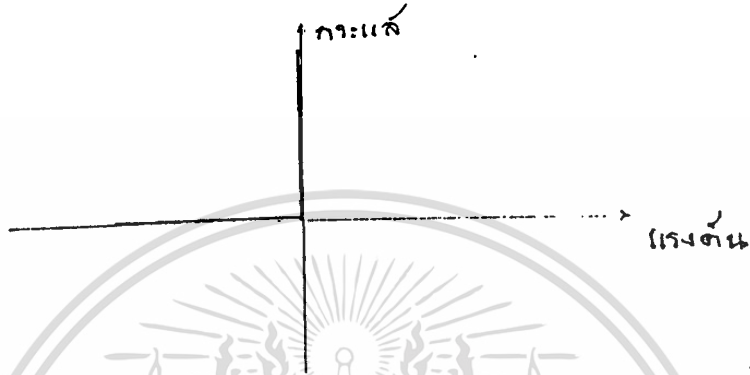

รูปที่ 2. สัญลักษณ์ของไดโอดและวิธีดูขั้วของไดโอด

ตัวลูกศรเป็นสัญลักษณ์แทนสวาทิ่งตัวนำชนิด P ซึ่งเป็นขั้วเอาโนด (ขั้วบวก) ของไดโอด ลูกศรจะชี้ในทิศทางที่โฮลเคลื่อนที่ ส่วนขีดคั่นเป็นสวาทิ่งตัวนำชนิด N ซึ่งเป็นขั้วคาโทด (ขั้วลบ) ดังนั้นเราจะสามารถพิจารณาว่าไดโอดไบแอสตรง หรือไบแอสกลับได้ง่ายๆ โดยพิจารณาดูว่าถ้าขั้วเอาโนดมีศักดาไฟฟ้าเป็นบวกมากกว่าขั้วคาโทดแล้ว ไดโอดจะถูกไบแอสตรง ถ้าขั้วเอาโนดมีศักดาไฟฟ้าเป็นบวกน้อยกว่าคาโทด ก็แสดงว่า ไดโอดถูกไบแอสกลับ

โดยทั่วไปเราถือว่าขณะที่ไดโอดถูกไบแอสตรง เปรียบเสมือนว่าเกิดลัดวงจรตรงส่วนที่เป็นไดโอด ดังนั้นกระแสที่ไหลผ่านไดโอดจึงมีค่าสูง และถือว่าแรงดันคร่อมไดโอดเป็นศูนย์ แต่ขณะที่ไดโอดถูกไบแอสกลับจะเปรียบเสมือนว่าเป็นวงจรเปิด

จะไม่มีการไหลผ่านเลยและแรงดันคร่อมไดโอดจะมีค่าเท่ากับแรงดันไบแอสกลับที่ป้อน
 ว่าเป็น V_{D} ไดโอดที่มีคุณสมบัติเช่นนี้เราเรียกว่า ไดโอดอุดมคติ (Ideal diode)
 และถ้ากระแสไหลในทิศทางที่จริง ๆ ขณะที่ถูกไบแอสตรงจะมีกระแสไหลผ่านได้สูง และมีแรง
 คร่อมไดโอดเพียงเล็กน้อยอยู่ในช่วงประมาณ 0.1 ถึง 1.5 โวลต์ ส่วนขณะถูกไบแอส
 กลับ จะมีกระแสไหลผ่านน้อยมากเพียงไม่กี่ไมโครแอมแปร์

รูป 3. ลักษณะสมบัติของไดโอดอุดมคติ

ตารางเปรียบเทียบลักษณะสมบัติของไดโอดเมื่อไบแอสตรงและไบแอสกลับ

ไบแอสตรง	ไบแอสกลับ
1. มีกระแสไหลผ่านไดโอด	1. ไม่มีกระแสไหลผ่านไดโอด
2. ถือว่าไดโอดมีความต้านทานน้อยมาก	2. ถือว่าไดโอดมีความต้านทานสูง
3. โดยทั่วไปถือว่าไดโอดลัดวงจร	3. โดยทั่วไปถือว่าไดโอดเปิดวงจร

ลักษณะสมบัติระหว่างแรงดันและกระแสของไดโอด

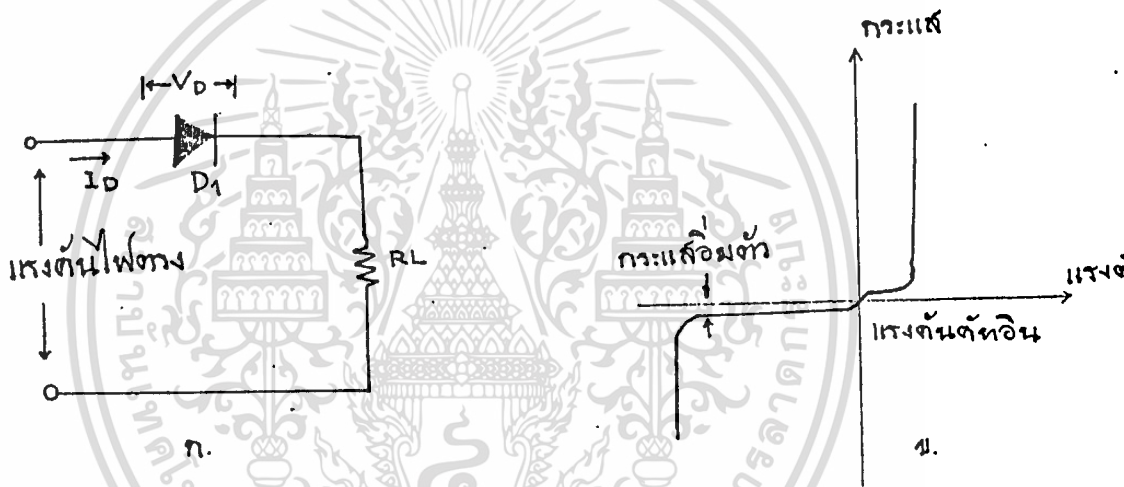
เนื่องจากความต้านทานของตัวไดโอดขึ้นอยู่กับทิศทางการไหลของกระแสไฟฟ้า
 ดังนั้นจึงถือว่าสิ่งประดิษฐ์ไดโอดเป็นสิ่งประดิษฐ์ที่ให้คุณสมบัติไม่เป็นเชิงเส้น

ลักษณะสมบัติระหว่างแรงดันและกระแสจะเป็นตัวแสดงให้เห็นความสัมพันธ์
 ของกระแสที่ไหลผ่านตัวไดโอด (I/D) กับค่าแรงดันที่ตกคร่อมตัวไดโอด (V/D) ทั้งใน
 ทิศทางไบแอสตรงและไบแอสกลับดังแสดงในรูปที่ 4 ค่าของแรงดันที่คร่อมไดโอดจะมี
 ค่าเป็นบวกเมื่อไบแอสตรง และเป็นลบเมื่อไบแอสกลับ

ลักษณะสมบัติทางด้านไบแอสตรงจะเริ่มมีกระแสไหลผ่านไดโอด เมื่อใส่.

แรงดันแก๊วไดโอดด้วยค่าา หนึ่งแรงดันนี้คือแรงดันที่เราเรียกว่า แรงดันคัทอิน (cut in voltage) ของไดโอด (โดยทั่วไปถือว่ากระแสเริ่มจะไหลได้จะต้องมีค่าประมาณ 1% ของกระแสสูงสุดที่ไดโอดจะทนได้)

เส้นกราฟทางด้านไบแอสกลับจะเกือบกับแกน V/D 'เพราะว่ายังมีกระแสไหลได้อยู่บ้างแต่มีค่าน้อยมาก กระแสส่วนนี้เรียกว่ากระแสอิ่มตัวย้อนกลับ (reverse saturation current) และเมื่อเพิ่มแรงดันไบแอสกลับจะเกิดลักษณะพิเศษบางอย่างขึ้น คือจะเกิดมีกระแสไหลได้มากโดยที่แรงดันไม่เปลี่ยนแปลงและจะทำให้ไดโอดพัง จึงเรียกแรงดันนี้ว่าแรงดันพัง (breakdown voltage) ดังนั้นในการใช้งาน ถ้าแรงดันด้านไบแอสกลับมีค่าเกินกว่าแรงดันพัง (V/z) จะเป็นอันตรายต่อไดโอด

รูป 5. กระแสของวงจรไบแอสในรูป (ก) แสดงลักษณะกราฟสมบัติระหว่างแรงดัน (ข)

พิจารณาการเปลี่ยนแปลงแรงดันด้านไบแอส ตรงกับอุณหภูมิตามทฤษฎีตรงจุดแรงดันคัทอิน (Cut in Voltage) การเปลี่ยนแปลงของแรงดันจะมีค่าลดลง 2.1 มิลลิโวลต์ต่อองศาเซลเซียส สำหรับไดโอดชนิดเยอรมันเนียม และลดลง 2.3 มิลลิโวลต์ต่อองศาเซลเซียส สำหรับซิลิกอนไดโอด ในทางปฏิบัติใช้ค่าเฉลี่ยประมาณ 2.5 มิลลิโวลต์ซึ่งก็ปลอดภัยในการออกแบบ

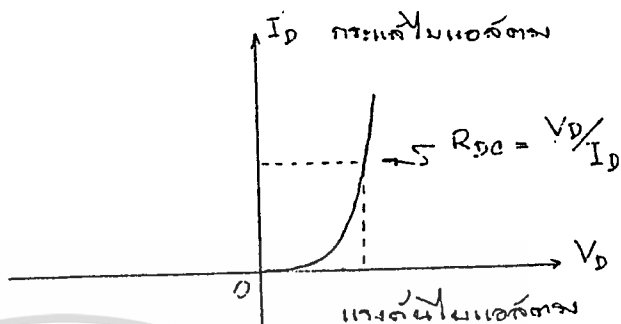
ความต้านทานในตัวไดโอด

ความต้านทานในตัวไดโอดพอที่จะแบ่งออกตามชนิดของแรงดันที่ให้กับตัวไดโอด

ซึ่งแยกออกเป็นความต้านทานทางไฟตรง หรือทางสแตติกและความต้านทานทางไฟสลับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ถ้าว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความต้านทานทางไฟตรง (Static resistance) จากลักษณะสมบัติ
 ความเป็น และกระแสของไดโอด จะไม่เป็นลักษณะเชิงเส้น ดังนั้นความต้านทานในตัวไดโอด
 จึงไม่คงที่ จากกฎของโอห์มจะได้ความต้านทานทางไฟตรงที่จุดทำงานขณะไม่มีสัญญาณอื่น
 ใดเข้ามาเป็น $R_{DC} = \frac{V_D}{I_D}$

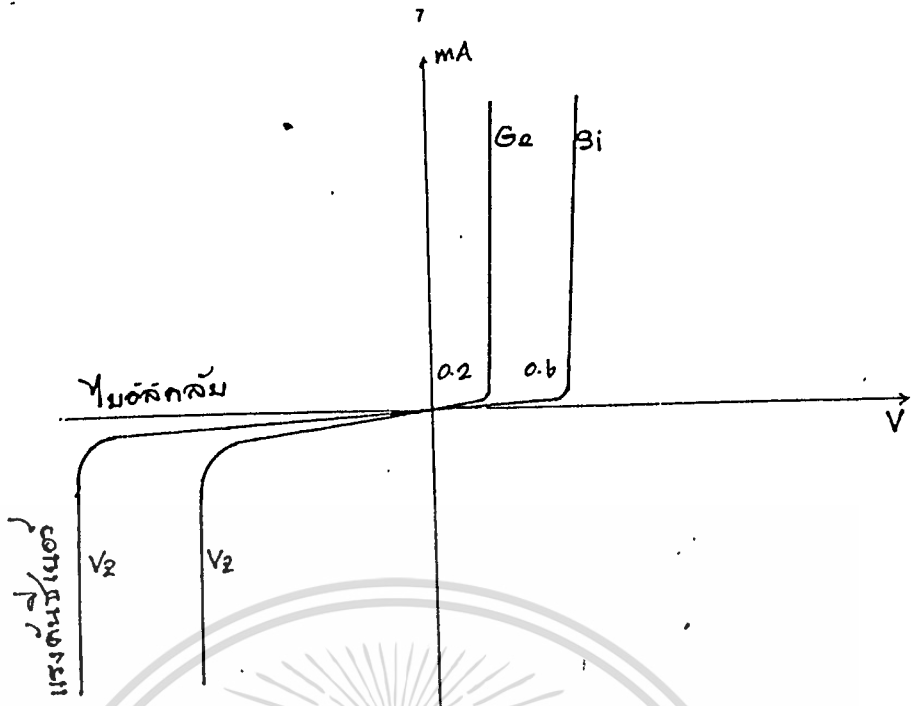

รูปที่ 6 แสดงค่าความต้านทานในไดโอดทางไฟตรง

ความต้านทานไฟตรง หรือความต้านทานสแตติกของไดโอดตัวเดียวกันอาจไม่
 เท่ากันก็ได้ ถ้าจุดทำงานสำหรับไฟตรงเปลี่ยนไปอื่นเนื่องมาจากแรงดันไฟตรงคร่อมไดโอด
 เปลี่ยนแปลงหรือมีการเปลี่ยนโพล ในกรณีที่จุดทำงานเลื่อนไปทางด้านที่กระแสมากขึ้น
 จะทำให้ค่าความต้านทานไฟตรงลดลง เพราะที่จุด $R_{DC} = V/I$ I เพิ่มขึ้นกราฟจะชัน
 กว่าเดิม คือที่จุดนี้กระแสไหลผ่านไดโอดจะมีค่ามากขึ้นกว่าเดิม แต่แรงดันสูงขึ้นไม่มากนัก
 จึงทำให้ความต้านทานไฟตรงน้อยลง

จากข้อมูลที่ผู้ผลิตให้มาจะบอกค่าแรงดันไบแอสตรงสูงสุด V_{fmax} และกระแส
 ไบแอสกลับสูงสุด I_{rmax} ไว้ จะหาความต้านทานไฟตรงได้ต้องรู้ลักษณะแรงดัน และ
 กระแสเพื่อหาค่ากระแสขณะไบแอสตรง I_f ที่จุดกำหนด V_f ได้ เมื่อทราบค่า I_f ก็
 สามารถคำนวณหาค่าความต้านทานทางไฟตรงได้ และถ้าจะหาความต้านทานไฟตรงทาง
 ไบแอสกลับ ต้องรู้ค่าแรงดัน V_r ณ.จุดทำงาน ค่ากระแส I_r ซึ่งกำหนดไว้โดยดูจากกราฟ
 ลักษณะสมบัติ ตัวอย่างเช่น ซิลิกอนไดโอดมี $V_f=0.8V, I_r=0.1$ A สมมุติว่าดูจาก
 ลักษณะสมบัติได้ $I_f=10A$ และ $V_r=50V$ คำนวณค่าความต้านไฟตรงจากสูตร $R_{DC}=V/I$

เนื่องจากไดโอดชนิดหัวต่อ D-N แบ่งเป็น 2 ชนิดคือ ชนิดซิลิกอน และชนิด
 แก้วมีนียม ดังนั้นลักษณะสมบัติทางแรงดันและกระแสของไดโอดทั้งสองชนิด จะเห็น
 ไว้ในรูปที่ 5.

รูปที่ 5. เปรียบเทียบลักษณะสมบัติของซิลิกอน และเยอรมันเนียมไดโอด

ค่ากระแสย้อนกลับสำหรับซิลิกอนไดโอด กับของเยอรมันเนียมไดโอดยังมีค่าไม่เท่ากันด้วย ซิลิกอนไดโอดมีค่ากระแสย้อนกลับน้อยกว่าของเยอรมันเนียมไดโอดประมาณ 1000 เท่า

สำหรับค่าแรงดันคัทอินทั้งของซิลิกอน และเยอรมันเนียมจะมีค่าไม่เท่ากัน ค่าแรงดันคัทอินของซิลิกอนไดโอดมีค่าประมาณ 0.6 โวลท์ ส่วนของเยอรมันเนียมไดโอดมีค่าประมาณ 0.2 โวลท์ ส่วนแรงดันพังเมื่อไม่คิดเครื่องหมายแรงดัน แล้วแรงดันพังของเยอรมันเนียมไดโอดจะมีค่าน้อยกว่าของซิลิกอนไดโอด

ผลของอุณหภูมิที่มีต่อ ไดโอด

เมื่ออุณหภูมิเปลี่ยนแปลงจะมีผลต่อลักษณะสมบัติทางแรงดัน และกระแสของไดโอด เนื่องจากสารกึ่งตัวนำจะมีจำนวนโฮล และอิเล็กตรอนอิสระที่ขึ้นอยู่กับอุณหภูมิและสิ่งแวดล้อม ดังนั้นในการออกแบบวงจรจึงจำเป็นต้องทราบว่า กระแสไดโอดเมื่อไบแอสกลับจะเปลี่ยนแปลงอย่างไรกับอุณหภูมิ และแรงดันคร่อมไดโอดขณะไบแอสตรงจะเปลี่ยนแปลงอย่างไรกับอุณหภูมิ เมื่อกระแสที่ไหลผ่านไดโอดคงที่

พิจารณาถึงการเปลี่ยนแปลงของกระแสทางด้านไบแอสกลับเมื่ออุณหภูมิเพิ่มขึ้น กระแสย้อนกลับในไดโอดจะเกิดการเปลี่ยนแปลง สมการของกระแสย้อนกลับ ซึ่งหาได้โดยวิธี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

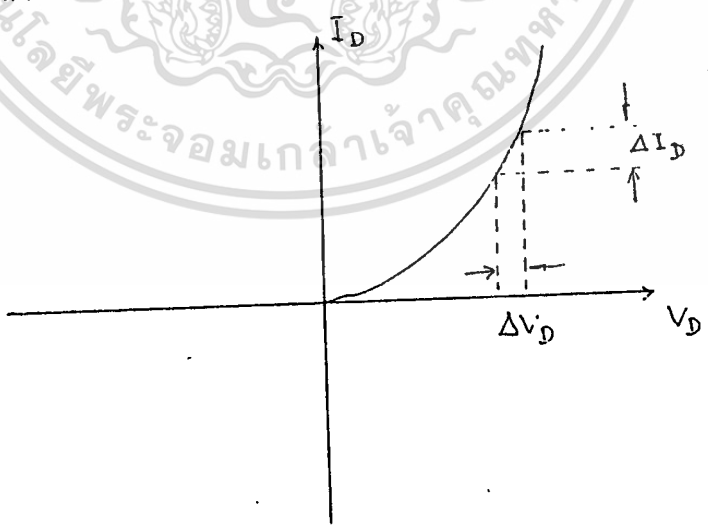
การทางเทคโนโลยีของสารกึ่งตัวนำ ซึ่งจะได้สูตรยุ่งยาก และไม่จำเป็นต้องนำมาคำนวณ. ทั้งนี้ อย่างไรก็ตามจากสมการของกระแสในตัวทางคณิตศาสตร์พบว่า การเปลี่ยนแปลงของกระแสในตัวจะเพิ่มขึ้นตามอุณหภูมิประมาณ 7% ทุกๆ องศาเซนติเกรด หรือเพิ่มขึ้นเป็นสองเท่าของๆ เดิมทุกๆ 10 องศาเซนติเกรด

ขณะไบแอสตรง $R_{De} = \frac{0.8}{10 \times 10^{-3}} = 80$

ขณะไบแอสกลับ $R_{De} = \frac{50}{0.1 \times 10^{-1}} = 500$

ความต้านทานทางไฟสลั (Dynamic resistance) เมื่อไดโอดทำงานในขณะที่มีค่าสัญญาณแรงดันไฟสลัขนาดเล็กๆ บ้อนเข้ามาค่าความต้านทานที่เกิดขึ้นที่ไดโอด จะเกิดการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา ค่าความต้านทานนี้จะแตกต่างจากความต้านทานทางไฟตรง เราเรียกค่าความต้านทานนี้ว่า ความต้านทานทางไฟสลั การหาค่าความต้านทานทางไฟสลั หาค่าได้จากอัตราส่วนการเปลี่ยนแปลงของแรงดันคร่อมตัวไดโอดที่เปลี่ยนไปกับค่า การเปลี่ยนแปลงของกระแสไหลในตัวไดโอด

เนื่องจากการทำงานของไดโอด เมื่อสัญญาณเข้ามา ณ.จุดที่ไดโอดทำงาน ก็จะมีค่าไม่คงที่ ไม่แน่นอน เกิดการเปลี่ยนแปลงตามลักษณะสมบัติ แต่เมื่อเกิดการเปลี่ยนแปลงกระแสไบแอสตรงค่าเล็กๆ ของกระแส และแรงดันแล้วจะสามารถหาค่าความต้านทานทางไดนามิก หรือความต้านทานต่อไฟสลัได้ ดังรูปที่ 7

รูปที่ 7. แสดงการหาความต้านทานทางไฟสลั

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การหาค่าความต้านทานนี้อาจทำได้โดยการใชสูตร

$$R_{ac} = \frac{\text{ช่วงการเปลี่ยนแปลงของแรงดันคร่อมไดโอด}}{\text{ช่วงการเปลี่ยนแปลงของกระแสที่ไหลผ่านไดโอด}}$$

$$\frac{V_d}{I_d}$$

การพังในตัวไดโอด

คงยังจำได้ว่าเมื่อทำการไบแอสตัวไดโอดแบบไบแอสกลับ ไดโอดจะมีคุณสมบัติเหมือนกับตัวต้านทานที่มีค่าสูงมาก จึงมีกระแสจากพหะส่วนน้อยไหลผ่านตัวไดโอดที่เรียกว่า กระแสรั่วย้อนกลับ ใต้น้อย แต่เมื่อเพิ่มแรงดันไบแอสกลับให้กับไดโอดจนถึงค่าหนึ่งที่เรียกว่า แรงดันพังหลาย (breakdown voltage) หรือ แรงดันซีเนอร์ (Zener voltage) อิเล็กตรอนในไบโอดจะได้รับพลังงานจากสนามไฟฟ้าที่เกิดจากแรงดันนี้มากพอที่จะหลุดจากอะตอมแล้ว วิ่งไปชนอิเล็กตรอนตัวอื่นให้หลุดจากอะตอมด้วย อิเล็กตรอนที่หลุดออกมาก็รับพลังงานจากแรงดันไบแอสกลับ แล้ววิ่งไปชนอิเล็กตรอนตัวอื่นต่อไปให้หลุดออกมาอีก เป็นเช่นนี้เรื่อยไป ดังนั้นจึงมีอิเล็กตรอนอิสระหลุดออกจากอะตอมเป็นจำนวนมาก การเคลื่อนที่ของอิเล็กตรอนจำนวนมากนี้ทำให้เกิดกระแสย้อนกลับไหลผ่านไดโอดมีค่าเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว เหมือนกับว่าไดโอดลดค่าความต้านทานภายในตัวของมันเองอย่างทันทีทันใด ปรากฏการณ์เช่นนี้เรียกว่า การพังแบบอวาแลนซ์ (avalanche breakdown) หรือ การพังแบบซีเนอร์ (Zener breakdown) กระแสย้อนกลับในขณะนี้นักจะไหลผ่านรอยต่อของไดโอดไม่เท่ากันทุกจุด จุดใดที่กระแสไหลมากก็จะได้ความร้อนมาก จนรอยต่ออาจทะลุได้ทำให้หมดสภาพการเป็นไดโอด

นอกจากนี้การพังไดโอดยังเกิดขึ้นได้อีกเมื่ออุณหภูมิของตัวไดโอดมีค่าสูงมาก ซึ่งเป็นผลทำให้เกิดการเพิ่มของกระแสอย่างรวดเร็ว ปรากฏการณ์เช่นนี้อาจเกิดขึ้นได้เมื่อให้กระแสไบแอสตรงมีค่าสูงมาก การเพิ่มขึ้นของอุณหภูมิจะเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว เพราะความร้อนที่เกิดขึ้นจะไม่สามารถระบายออกสู่สิ่งแวดล้อมได้ทัน ซึ่งเรียกว่าการเพิ่มหนีของอุณหภูมิ ตัวไดโอดจะมีอุณหภูมิสูงขึ้นเรื่อยๆ จนกระแสที่ไหลผ่านตัวมันเกินขีด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

023239

จำกัด อาจทำให้ไดโอดพังเสียหายได้

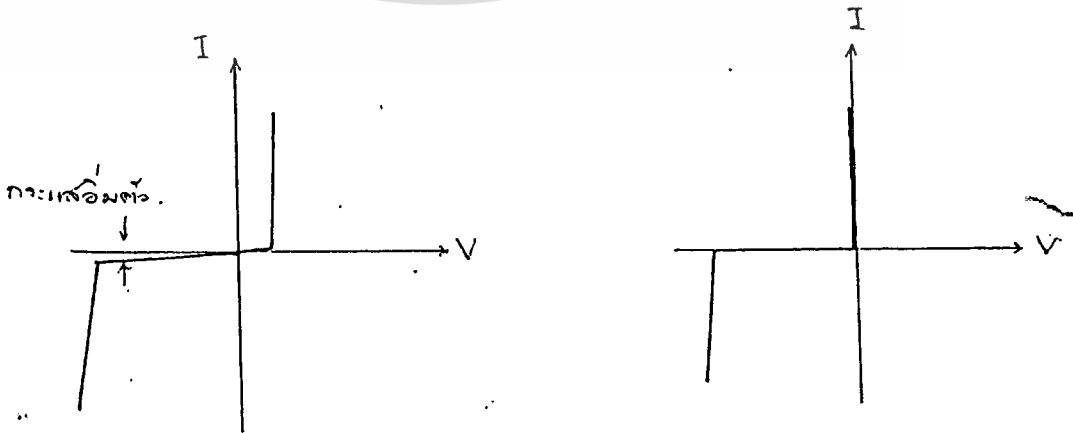
ซีเนอร์ไดโอด

ไดโอดธรรมดาเมื่อทำการไบแอสกลับจนถึงค่าแรงดันพัง จะทำให้เกิดการเสียหายได้ ซีเนอร์ไดโอดเป็นซิลิกอนไดโอดชนิดพิเศษที่กระแสนอนกลับ สามารถไหลเฉลี่ยตลอดทั่วพื้นที่รอยต่อของไดโอด จึงสามารถทนกระแสนอนกลับได้สูงมาก ดังนั้น ซีเนอร์ไดโอดจึงสามารถใช้ควบคุมแรงดันโดยใช้แรงดันที่ตกคร่อมตัวมันเองเป็นตัวควบคุม สัญลักษณ์ของตัวซีเนอร์ไดโอดเขียนได้ดังรูปที่ 8.

รูปที่ 8. สัญลักษณ์ของซีเนอร์ไดโอด

ซีเนอร์ไดโอดทางอุดมคติจะควบคุมแรงดันได้ต่อเมื่อถูกไบแอสกลับ กล่าวคือ จะมีกระแสไหลผ่านไดโอดได้ก็ต่อเมื่อไบแอสกลับจนถึงค่าแรงดันซีเนอร์เท่านั้น สำหรับกรณีไบแอสตรง ซีเนอร์ไดโอดจะทำหน้าที่เหมือนไดโอดธรรมดา คือ เสมือนกับเป็นตัวสวิตช์จอตงลักษณะสมบัติดังนี้

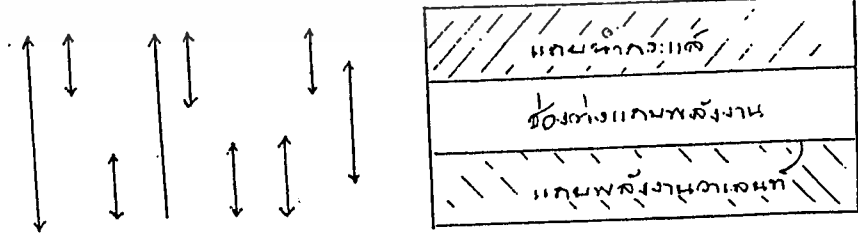
รูปที่ 9. ลักษณะสมบัติของซีเนอร์ไดโอดทางอุดมคติ
ลักษณะสมบัติของซีเนอร์ไดโอดจริง

ลักษณะสมบัติทางด้านไบแอสกลับจะปรากฏแรงดันคร่อมซีเนอร์ไดโอด มีค่าเปลี่ยนแปลงไปจากค่าแรงดันซีเนอร์เล็กน้อย เมื่อกระแสไหลผ่านไดโอดมากทางด้านไบแอสตรงก็มีลักษณะสมบัติคล้ายไดโอดธรรมดาที่ถูกไบแอสตรง แม้ว่าแรงดันตกคร่อมตัวซีเนอร์ไดโอดจะไม่ถึง แรงดันซีเนอร์ก็มีกระแสจำนวนเล็กน้อยไหลผ่านได้ เป็นกระแสรั่วไหลดังแสดงในรูปลักษณะสมบัติข้างต้น

ดังนั้นการใช้ซีเนอร์ไดโอดจำเป็นต้องใช้ช่วงของแรงดันซีเนอร์ให้เป็นประโยชน์ โดยให้กระแสไหลเข้าทางคาโอดไปออกทางแอนโนด เพื่อมันจะทำงานในขณะไบแอสกลับ การผลิตซีเนอร์ไดโอดให้มีค่าแรงดันซีเนอร์ไดโอดต่าง ๆ กัน ใช้วิธีการโด๊ปสารเจือปนให้มากน้อยต่างกัน ถ้าโด๊ปมากค่าแรงดันซีเนอร์ต่ำ โด๊ปน้อยค่าแรงดันซีเนอร์สูง โดยทั่วไปซีเนอร์ไดโอดจะมีค่าแรงดันซีเนอร์ใช้งานได้ดี ในย่าน 2.4 ถึง 200 โวลท์ ความคลาดเคลื่อน 5% ถึง 20% หนได้กำลังได้ตั้งแต่ 1/4 วัตต์ ถึง 50 วัตต์

ผลของทันเนล

การพังแบบอวาแลนซ์ (avalanche breakdown) ขึ้นอยู่กับพลังงานที่วาเลนซ์อิเล็กตรอนในสารกึ่งตัวนำที่ได้รับเพิ่มขึ้น ทำให้มันสามารถหลุดออกมาจากบอนด์ได้อิเล็กตรอนที่มีพลังงานอยู่ในแถบวาเลนซ์ไม่สามารถที่จะหลุดออกมาจากการเกาะเกี่ยวกับอะตอมข้างเคียงได้ ระดับแถบพลังงานของสารกึ่งตัวนำที่แสดงพลังงานที่อยู่ในแถบวาเลนซ์ แถบต้องห้ามและแถบนำกระแส ดังรูป

ระดับพลังงานอิเล็กตรอน

รูป 10. อิเล็กตรอนบางตัวจะได้รับพลังงานและจะเคลื่อนจากแถบพลังงานวาเลนซ์ไปสู่

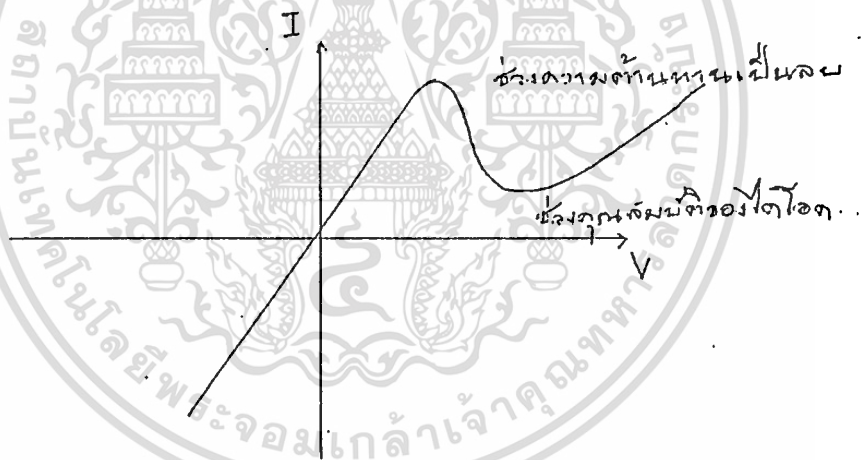
แถบนำกระแสเป็นผลของทันเนล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อิเล็กตรอนจะมีพลังงานอยู่ในแถบใดก็ได้ ดังนั้นจึงมีอิเล็กตรอนเคลื่อนที่อยู่
 แถบวาเลนซ์และทำให้เกิดโฮลด้วย เมื่ออิเล็กตรอนอิสระเข้าไปแทนที่โฮลก็จะเกิดการ
 การเปลี่ยนแปลงระดับพลังงานโดยมันจะคลายพลังงานออกให้กับอิเล็กตรอนตัวอื่น และมี
 อิเล็กตรอนอีกเป็นจำนวนมากที่มีพลังงานสูงอยู่ในแถบต้องห้าม เมื่อมันได้รับพลังงาน
 สูงขึ้นไปอีกมันอาจจะอยู่ในแถบของการนำกระแสได้ แต่เมื่อทำการโด๊ปสารกึ่งตัวนำ
 ที่ P และ N อย่างสูง จะทำให้มีอิเล็กตรอนและโฮลเป็นจำนวนมาก ดังนั้นเมื่อ
 เรากระตุ้นเพียงเล็กน้อยอิเล็กตรอนก็สามารถเข้ามาอยู่ในแถบนำกระแสได้ และข้าม
 แถบต้องห้ามเข้ามา

ทึนเนลไดโอด

ทึนเนลไดโอด (Tunnel diode) ต่างจากไดโอดธรรมดาตรงที่ลักษณะ
 ของแรงดันและกระแสบางช่วงเป็นแบบความต้านทานลบ กล่าวคือเมื่อเพิ่มแรงดันจะ
 มีกระแสที่หนึ่งแทนที่กระแสจะสูงขึ้น มันกลับลดลงดังแสดงในรูปที่ 11.

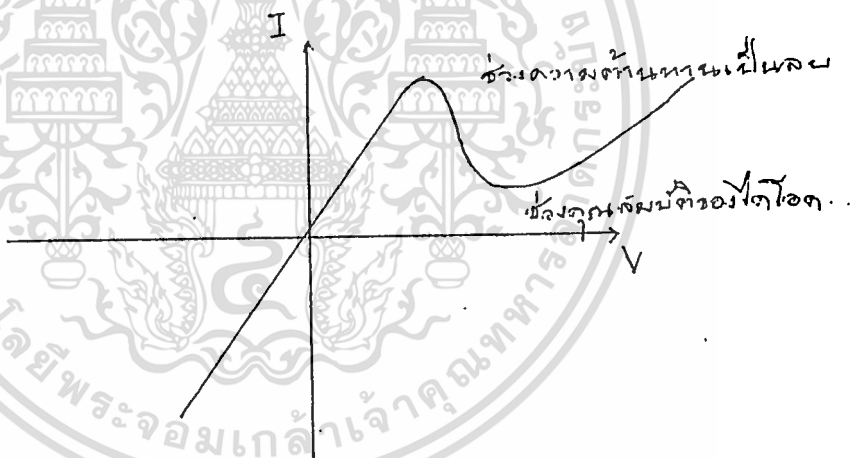
รูปที่ 11. ลักษณะสมบัติของทึนเนลไดโอด

เหตุที่ลักษณะสมบัติบางช่วงเป็นความต้านทานลบ เพราะว่ามีสารโด๊ปสาร
 กึ่งตัวนำ P-N ให้มีสารเจือปนมากกว่าปกติ ถึงเป็นร้อยเท่า พันเท่า
 เป็นล้านเท่าก็ตาม เช่นนี้ทำให้หัวต่อที่เรียกว่า ดีพลีชันบางมาก เมื่อให้ไบแอสตรงจึงทำให้
 หัวต่อสามารถวิ่งทะลุรอยต่อไปยังหัวอีกด้านหนึ่งได้ ดังนั้นกระแสจะสูงขึ้นจนถึงค่า
 สูงสุด (ดูรูปที่ 11.) หลังจากนั้นเมื่อเพิ่มแรงดันอีก กระแสจะลดลงเพราะพาหะที่วิ่ง
 จะลดน้อยลงจนถึงค่า ค่าหนึ่ง พอเพิ่มแรงดันสูงกว่านี้อีกจะเป็นลักษณะแบบ

อิเล็กตรอนจะมีพลังงานอยู่ในแถบใดก็ได้ ดังนั้นจึงมีอิเล็กตรอนเคลื่อนที่อยู่ในเนื้อสารและทำให้เกิดโฮลด้วย เมื่ออิเล็กตรอนอิสระเข้าไปแทนที่โฮลก็จะเกิดการเปลี่ยนแปลงระดับพลังงานโดยมันจะกลายเป็นพลังงานออกให้กับอิเล็กตรอนตัวอื่น และมีอิเล็กตรอนอีกเป็นจำนวนมากที่มีพลังงานสูงอยู่ในแถบต้องห้าม เมื่อมันได้รับพลังงานสูงขึ้นไปอีกมันอาจจะอยู่ในแถบของการนำกระแสได้ แต่เมื่อทำการโด๊ปสารกึ่งตัวนำทั้ง P และ N อย่างสูง จะทำให้มีอิเล็กตรอนและโฮลเป็นจำนวนมาก ดังนั้นเมื่อป้อนแรงดันเพียงเล็กน้อยอิเล็กตรอนก็สามารถเข้ามาอยู่ในแถบการนำกระแสได้ และข้ามรอยต่อเข้ามา

ทันเนลไดโอด

ทันเนลไดโอด (Tunnel diode) ต่างจากไดโอดธรรมดาตรงที่ลักษณะสมบัติแรงดันและกระแสบางช่วงเป็นแบบความต้านทานลบ กล่าวคือเมื่อเพิ่มแรงดันจะเกิดค่าค่าหนึ่งแทนที่กระแสจะสูงขึ้น มันกลับลดลงดังแสดงในรูปที่ 11.

รูปที่ 11. ลักษณะสมบัติของทันเนลไดโอด

เหตุที่ลักษณะสมบัติบางช่วงเป็นความต้านทานลบ เพราะว่ามี การโด๊ปสารด้านใด ด้านหนึ่งของหัวต่อ P-N ให้มีสารเจือปนมากกว่าปกติ ถึงเป็นร้อยเท่า พันเท่า ซึ่งการโด๊ปมาก ๆ เช่นนี้ทำให้หัวต่อที่เรียกว่า ดิฟฟิชั่นบางมาก เมื่อให้ไบแอสตรงจึงทำให้พาหะสามารถวิ่งทะลุรอยต่อไปยังหัวอีกด้านหนึ่งได้ ดังนั้นกระแสจะสูงขึ้นจนถึงค่าสูงสุด (ดูรูปที่ 11.) หลังจากนั้นเมื่อเพิ่มแรงดันอีก กระแสจะลดลงเพราะพาหะที่วิ่งทะลุรอยต่อลดน้อยลงจนถึงค่า ค่าหนึ่ง พอเพิ่มแรงดันสูงกว่านี้มันจะเป็นลักษณะแบบ

ไดโอดธรรมดา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับทรานซิสเตอร์

นับตั้งแต่ปี พ.ศ. 2488 เป็นต้นมา เทคโนโลยีทางด้านสารกึ่งตัวนำก็ได้รับการค้นคว้าพัฒนาอย่างกว้างขวาง อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ที่ทำจากสารกึ่งตัวนำ ได้มีผู้ทยอยค้นคิดเป็นจำนวนมาก จนกระทั่งปัจจุบันนี้แม้จะกล่าวได้ว่าเป็นยุคของเทคโนโลยีทางด้านไมโครอิเล็กทรอนิกส์แล้วก็ตาม ทรานซิสเตอร์ก็มีบทบาทสำคัญอยู่มาก เพราะสามารถนำไปประยุกต์ใช้งานได้อย่างกว้างขวาง ตัวนั้นจึงเป็นสิ่งจำเป็นที่จะต้องศึกษาและทำความรู้จักกับทรานซิสเตอร์ ทั้งทางด้านโครงสร้างรูปร่าง ตลอดจนถึงลักษณะสมบัติและการใช้งาน ในบทนี้จะได้กล่าวถึงความรู้ทั่วไปของตัวทรานซิสเตอร์ และการทำงานเบื้องต้น

ชนิดของทรานซิสเตอร์

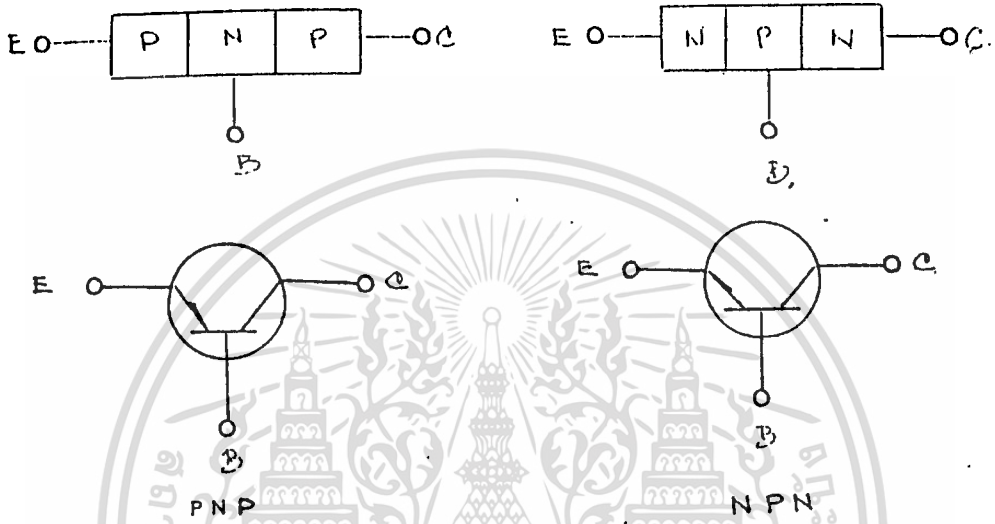
การแบ่งทรานซิสเตอร์ออกเป็นชนิดย่อยๆ ย่อมแล้วแต่ผู้ที่แบ่งว่าจะแบ่งออกในรูปลักษณะอย่างไร เช่น ถ้าแบ่งในรูปของการใช้งานก็อาจแบ่งได้ เช่น สวิตช์ทรานซิสเตอร์ ทรานซิสเตอร์กำลัง ทรานซิสเตอร์ความถี่สูง ฯลฯ

การแบ่งที่เป็นที่รู้จักกันดีอีกแบบหนึ่ง คือ แบ่งตามตัวโครงสร้างของตัวทรานซิสเตอร์ หรือจากเนื้อสารที่ใช้ทำตัวทรานซิสเตอร์ที่เรียกว่าสารกึ่งตัวนำ หรือเซมิคอนดักเตอร์ ถ้าคุณสมบัติของเนื้อสารสามารถให้อิเล็กตรอนไปถึงอะตอมหรือเนื้อสารอื่นได้ ก็เรียกเนื้อสารนั้นว่าเป็นชนิด N และทำนองกลับกันถ้าเนื้อสารสามารถรับอิเล็กตรอนได้ ก็เรียกเนื้อสารนั้นว่าชนิด P สารกึ่งตัวนำที่ใส่กันมากเป็นพวกซิลิกอนและเยอรมันเนียม ซึ่งแร่ทั้งสองนี้สามารถนำมาทำให้เป็นสารกึ่งตัวนำได้ทั้งชนิด N และชนิด P

ทรานซิสเตอร์เป็นอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ที่เกิดจากการเอาสารกึ่งตัวนำชนิด P และชนิด N มารวมกันโดยทำให้เกิดรอยต่อระหว่างเนื้อสารนี้สองรอยต่อ ถ้าตัวทรานซิสเตอร์ที่มีสารชนิด P อยู่สองหัวท้าย และชนิด N อยู่กลางก็เรียกว่า ทรานซิสเตอร์ชนิด PNP ในทำนองกลับกันถ้ามีสารชนิด P อยู่บริเวณกลาง และมีสารชนิด N อยู่หัวท้ายก็เรียกว่าชนิด NPN

รอยต่อจากเนื้อสารทั้ง 3 นี้ มีจุดต่อเป็นขาของทรานซิสเตอร์ เพื่อใช้เชื่อมเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้เพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่ออนุญาตเห็นไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โขนหรือบัคทริกกับอุปกรณ์อื่น ดังนั้นทรานซิสเตอร์จึงมี 3 ขา มีชื่อเรียกว่า คอลเลคเตอร์ (Collector) ใช้สัญลักษณ์ C อิมิตเตอร์ (emitter) ใช้สัญลักษณ์ E และ เบส (base) ใช้สัญลักษณ์ B รูปร่างของโครงสร้างและสัญลักษณ์ของตัวทรานซิสเตอร์แสดงดังรูปที่ 2.

รูปที่ 2. สัญลักษณ์และโครงสร้างของทรานซิสเตอร์ชนิด NPN และชนิด PNP

การทำสารทั้งชนิด N และ P มารวมกันให้เกิดรอยต่อ ตลอดจนถึงการสกัดเนื้อสารเหล่านี้เป็นเทคนิคที่อยู่ยากและเป็นอีกแขนงวิชาหนึ่ง ซึ่งในขั้นตอนนี้ เรายังไม่จำเป็นต้องทราบรายละเอียดเกี่ยวกับขบวนการผลิตเหล่านี้ ดังนั้นการรู้จักกับทรานซิสเตอร์ในขั้นนี้ เราจะรู้จักกับมันแต่เพียงคุณสมบัติและการใช้งานของตัวมันเท่านั้น

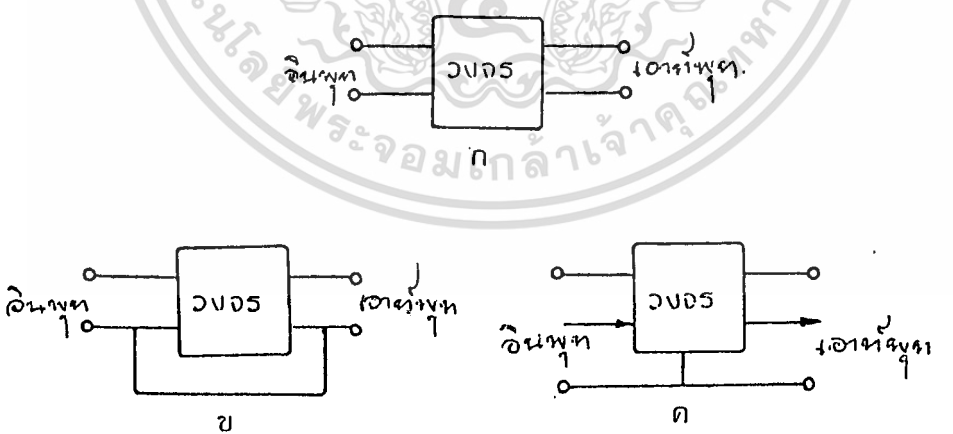
การที่จะบอกว่าทรานซิสเตอร์ตัวใดเป็น NPN หรือ PNP นั้น โดยทั่วไปผู้ผลิตจะบอกมาในหนังสือคู่มือ หรือข้อมูลของบริษัทผู้ผลิตอยู่แล้ว ในบางครั้งผู้ผลิตอาจสร้างสัญลักษณ์ที่เป็นที่รู้จักกันอย่างง่าย ๆ เป็นตัวบ่งบอกว่าทรานซิสเตอร์เบอร์ใดเป็นชนิด NPN หรือชนิด PNP เช่น ทรานซิสเตอร์ของบริษัทผู้ผลิตญี่ปุ่น จะกำหนดเบอร์ของทรานซิสเตอร์เป็นกลุ่มตัวเลขของตัวอักษรเหล่านี้คือ 2SA, 2SB, 2SC, 2SD สัญลักษณ์ที่เป็นตัวอักษรคือ SA, SB, SC, SD จะเป็นตัวบอกว่าทรานซิสเตอร์นั้นเป็น

การไบแอสตรง ก็คือการทำงานที่เรารับเอาสัญญาณเข้าตรงๆ กับขั้วเบสของทรานซิสเตอร์ ซึ่งจะทำให้ทรานซิสเตอร์ทำงานที่จุด Q-point ที่เราต้องการ เช่นการรับเอาสัญญาณเข้าที่ขั้วเบสของทรานซิสเตอร์ ซึ่งจะทำให้ทรานซิสเตอร์ทำงานที่จุด Q-point ที่เราต้องการ

ส่วนการไบแอสกลับ จะมีทิศทางการทำงานที่ตรงข้ามกับการไบแอสตรง กล่าวคือรับเอาสัญญาณเข้าที่ขั้วเบสของทรานซิสเตอร์ ซึ่งจะทำให้ทรานซิสเตอร์ทำงานที่จุด Q-point ที่เราต้องการ

ในวงจรอิเล็กทรอนิกส์ เรามักเขียนระบบวงจรได้ง่ายๆ เป็นกล่องๆ หนึ่งมีขาต่อ 4 ขั้ว 2 ขั้วจะเป็นทางให้สัญญาณเข้า ดังนั้นสองขั้วแรกจึงเรียกว่า อินพุต (Input) หรือขาเข้า ส่วนสองขั้วที่เหลือเป็นทางให้สัญญาณที่ได้จากวงจรออกไปเรา เรียกว่า เอาท์พุท (Output) หรือขาออก

ลักษณะของกล่องจะเป็นดังรูปที่ 4 และบ่อยๆ ครั้งอีกเช่นกันที่เรามักจะให้สัญญาณเข้าและสัญญาณออก มีสายร่วมกันหนึ่งสาย สายนี้มีชื่อเรียกว่า สายร่วม (Common) ถ้าสายร่วมต่อลงดิน (Earth) หรือลงแท่นเครื่อง (Chassis) ก็มักจะเรียกรวมกันไปว่า สายกราวด์ (Ground) ยกเว้นแต่จะบ่งเฉพาะกันลงไป

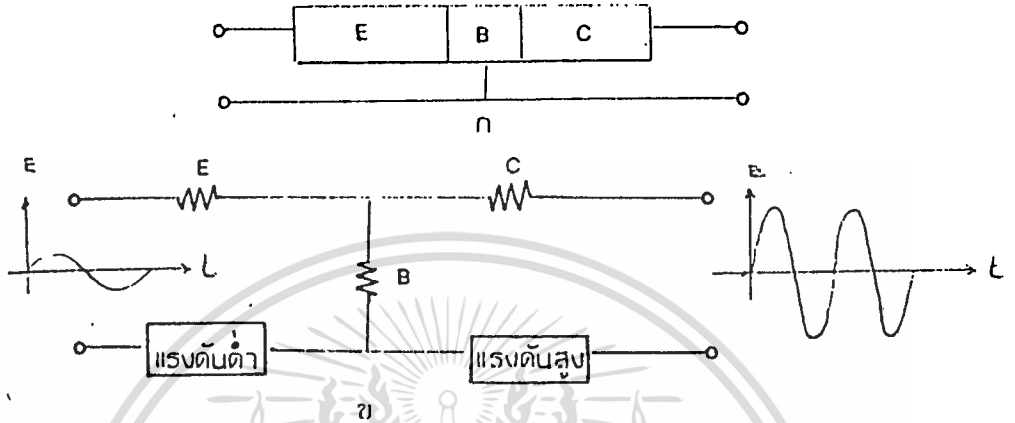

รูปที่ 4. การแทนวงจรด้วยกล่องที่มีอินพุต และเอาท์พุท

โดยหลักการเบื้องต้น ทรานซิสเตอร์สามารถขยายสัญญาณได้เช่นเดียวกับหลอดสุญญากาศเมื่อ ต่อตัวทรานซิสเตอร์เป็นรูปกล่อง แสดงอินพุตและเอาท์พุท ดังรูปที่ 4 แล้วจะได้ดังรูปที่ 5.ก ซึ่งสามารถเขียนแทนด้วยวงจรสมบูรณ ซึ่งประกอบด้วยวงจรอินพุต

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านธุรกิจ และวงจรเอาท์พุท ดังแสดงในรูปที่ 5.ข กระแสที่ไหลเข้าทางด้านวงจรอินพุตจะควบคุมไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

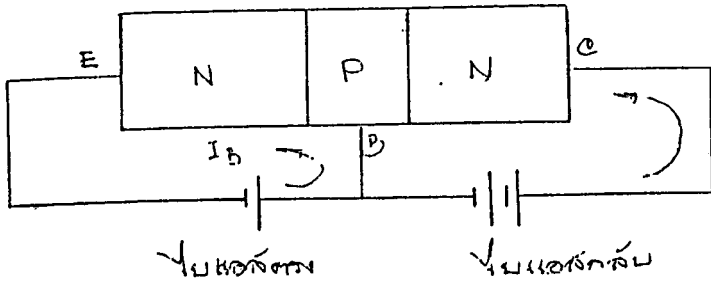
การไหลของกระแสทางด้านเอาต์พุต นั่นคือ เมื่อป้อนสัญญาณเข้าทางอินพุต จะเป็นผลทำให้เกิดกระแสไหลทางด้านอินพุต และจะมีกระแสไหลทางด้านเอาต์พุตด้วย แต่เนื่องจากวงจรทางด้านอินพุตเป็นวงจรแรงดันต่ำ และวงจรทางด้านเอาต์พุตมีแรงดันสูงกว่า จึงมีการขยายแรงดันให้มีความสูงขึ้น

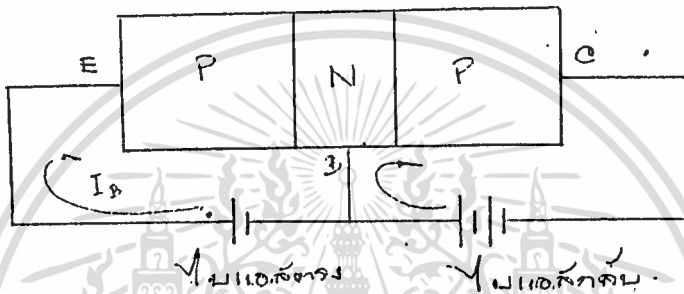
รูปที่ 5. การแทนตัวทรานซิสเตอร์ด้วยวงจรถ่วง

เมื่อเราจะเอาทรานซิสเตอร์มาใช้เป็นวงจรขยาย จึงต้องให้ไบแอสกับมัน และพยายามจัดวงจรให้มีลักษณะเหมือนดังรูปที่ 5.

เราจะมาเริ่มศึกษาวิธีการไบแอส จากรูปที่ 5. ตัวอย่างที่ใช้เป็นทรานซิสเตอร์ชนิด NPN และ PNP จะเห็นว่าขาเบสและอิมิตเตอร์ได้รับการไบแอสตรง ขณะที่ขาเบสและคอลเลคเตอร์ได้รับไบแอสกลับ อาจจะสงสัยว่า ทำไมจึงต้องมีทั้งไบแอสตรงและไบแอสกลับ เหตุผลที่พอจะอธิบายกันง่าย ๆ ก็คือ เราใช้ขาเบสและอิมิตเตอร์เป็น ขั้วเข้า ในเมื่อต้องการให้กระแสในวงจรอินพุต (หรือวงจรเข้า) มีลักษณะการเพิ่มและลดตามสัญญาณเข้า ขั้วเข้าจะต้องได้รับการไบแอสตรง สำหรับขั้วออกจะใช้ขาคอลเลคเตอร์และขาเบส ในกรณีวงจรเอาต์พุต หรือวงจรออกเราต้องการให้กระแสเอาต์พุตถูกควบคุมด้วยกระแสอินพุต จึงต้องพยายามไม่ให้กระแสเอาต์พุตขึ้นกับแรงดันของวงจรเอาต์พุต นั่นคือ จัดการไบแอสให้เป็นไบแอสกลับ ทั้งนี้เพราะกระแสที่เกิดขึ้นเนื่องจากเบตเตอร์รี่ในการไบแอสแบบนี้เป็นกระแสรั่วไหล ซึ่งมีค่าน้อยมากไม่ค่อยมีผลอะไรกับกระแสเอาต์พุตที่ต้องการ

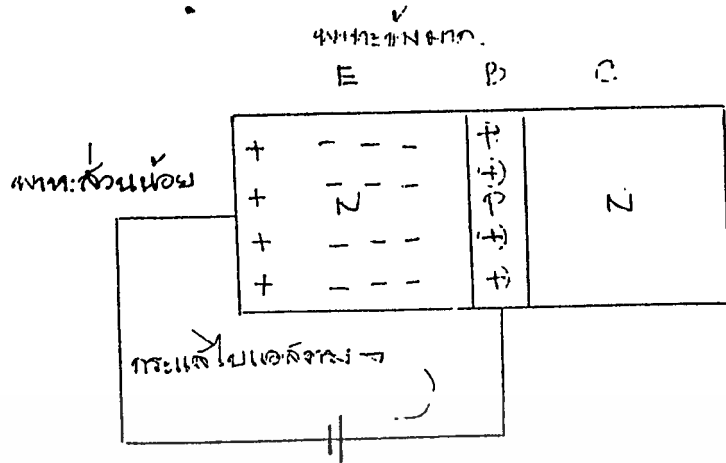
ก

ข

รูปที่ 6. การจับไบแอสให้กับทรานซิสเตอร์

มานึกดูว่ากระแสในวงจรจะมีขนาดและทิศทางก้าวรไหลเป็นอย่างไร ลองลำดับความคิดเป็นขั้นๆ กันอีกที โดยพิจารณาการทำงานของทรานซิสเตอร์ NPN โดยสมมุติว่าถ้าทรานซิสเตอร์ต่อเฉพาะวงจรอินพุตแต่เพียงอย่างเดียว เราจะเห็นว่าลักษณะเช่นนี้จะเป็นตัวไดโอดที่ต่อในลักษณะไบแอสตรง กระแสที่ไหลข้ามรอยต่อจึงเป็นกระแสของพาหะข้างมาก โดยการเกิดการรวมตัว (Recombination) ระหว่างโฮลและอิเล็กตรอนที่ตรงบริเวณรอยต่อ แต่อย่างไรก็ตามทรานซิสเตอร์ยังมีส่วนแตกต่างจากไดโอดในเรื่องของการผสมสารเจือปน หรือโด๊ป (Dope) ที่ทำให้พาหะข้างมากในแต่ละส่วนมีค่าแตกต่างกัน และปริมาณเนื้อสารทั้งด้าน P และ N ก็มีค่าต่างกันด้วย กล่าวคือส่วนของเบสของทรานซิสเตอร์จะมีขนาดเล็กบางๆ และมีจำนวนพาหะข้างมากจากการโด๊ปน้อยกว่าทางด้านอิมิตเตอร์ ดังนั้นจึงมีจำนวนอิเล็กตรอนอิสระจากทางด้าน P ไหลเข้ามามากกว่า การเคลื่อนที่ของโฮลก็วิ่งไปรับอิเล็กตรอนที่บริเวณรอยต่อ ดังนั้น จึงมีอิเล็กตรอนอิสระเหลือจากการรวมตัว เกิดเป็นอิเล็กตรอนอิสระในส่วนที่เหลืออยู่ที่เนื้อสารทางด้านเบส ดังนั้นกระแสที่ไหลครบวงจรจึงมีได้ไม่มากนัก ขึ้นอยู่กับจำนวนโฮลทาง

รูปที่ 7 การทำงานทางด้านวงจรรีเฟกของตัวทรานซิสเตอร์

ครั้งเมื่อต่อวงจรเฉพาะด้านเอาท์พุทแต่เพียงอย่างเดียว โดยการต่อไบแอสกลับระหว่างขั้ว เบสกับคอลเลกเตอร์ จึงเหมือนกับการไบแอสกลับไดโอดธรรมดา กระแสที่เกิดขึ้นจึงเป็นกระแสรั่วไหลที่เกิดจากพาหะข้างน้อยที่มารวมตัวกันที่รอยต่อ ในทรานซิสเตอร์ NPN จะมีพาหะข้างน้อยทางด้านคอลเลกเตอร์ในรูปของโฮล ส่วนในทรานซิสเตอร์ PNP จะมีพาหะข้างน้อยทางด้านคอลเลกเตอร์ในรูปของอิเล็กตรอนอิสระ

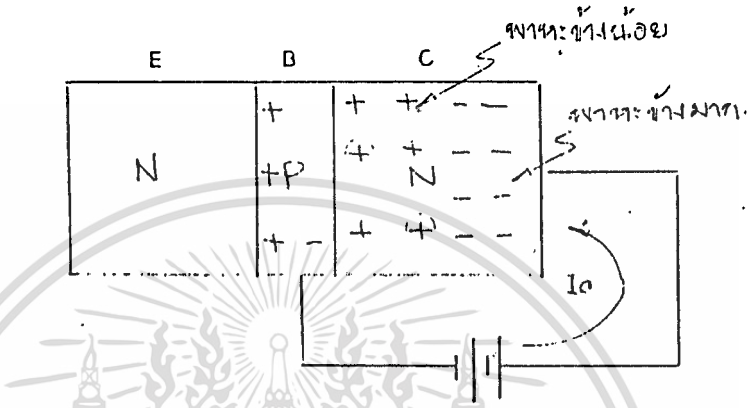
ส่วนของคอลเลกเตอร์จะต้องได้รับการโด้บ ให้จำนวนพาหะข้างน้อยมีค่ามากพอที่จะก่อให้เกิดกระแสไปแอสกลับได้ ส่วนในการไบแอสกลับที่รอยต่อระหว่างอิมิตเตอร์และเบส จะต้องมีการไหลของกระแสไปแอสกลับได้น้อย ดังนั้นในขณะที่ยังไม่ได้ต่อวงจรทางด้านอินพุท กระแสไปแอสกลับทางด้าน เอาท์พุทควรมีค่าน้อย

ครั้งเมื่อทำการต่อไบแอสทั้งสองแบบพร้อมๆ กัน ดังรูปที่ 9. อะไรจะเกิดขึ้น ผลก็ควรจะใกล้เคียงกับรูปที่ 7. และ 8. คือกระแสเบสและอิมิตเตอร์เป็นกระแสไปแอสตรงควรมีค่าน้อย ส่วนกระแสคอลเลกเตอร์เป็นกระแสไปแอสกลับ ควรมีค่าน้อย

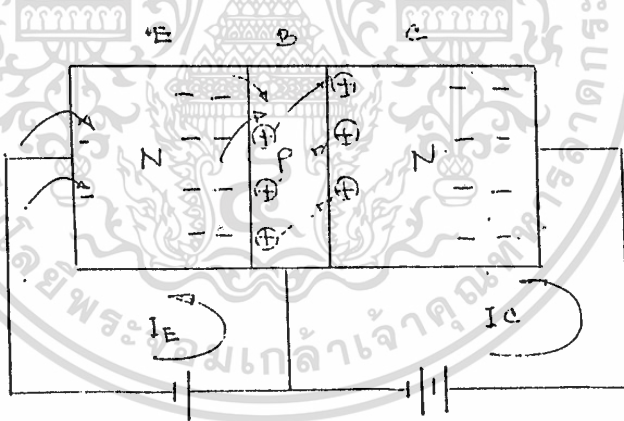
แต่เมื่อทดลองกันจริงๆ กลับไม่ได้ผลดังที่คาดเอาไว้ กล่าวคือ กระแสอิมิตเตอร์

เอกสารนี้เป็นและคอลเลกเตอร์ มีค่าสูงและเกือบเท่ากับ ส่วนกระแสเบสมีค่าน้อยมาก ทำไมจึงเป็นเช่นนั้นไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เหตุผลนี้สามารถอธิบายได้โดยอาศัยคุณสมบัติทางฟิสิกส์ ของการเคลื่อนที่ของโฮล และ อิเล็กตรอนอิสระ ประการแรก เนื่องจากความกว้างของสารที่ใช้เป็นเบส มีค่าน้อย เมื่อเทียบกับอิมิตเตอร์และคอลเลคเตอร์ ประการที่สอง การเติมสารเจือปนลงใน อิมิตเตอร์และคอลเลคเตอร์มีค่าไม่เท่ากัน อิมิตเตอร์จะถูกเติมสิ่งเจือปนที่เป็นพาหะข้าง มากเป็นจำนวนมาก ซึ่งจะเป็ผลทำให้พาหะข้างมากไหลข้ามไปเบสได้มาก (รูปที่ 8)

รูปที่ 8 การทำงานดับเอาท์พุท

รูปที่ 9 การต่อทรานซิสเตอร์เพื่อให้อานซิสเตอร์ทำงาน

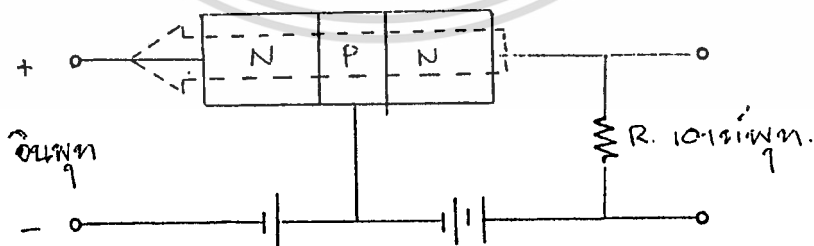
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อิเล็กตรอนอิสระทางด้านอิมิตเตอร์จะข้ามมาด้านเบส แต่พาหะข้างมากของเบสมีจำนวนไม่มากนัก (รูปที่ 9. คือโฮล) ดังนั้นการรวมตัว (รีคอมไบเนชัน) จึงเป็นไปได้น้อย ณะเดียวกันทางคอลเลคเตอร์ ถูกทำให้มีพาหะข้างน้อยเป็นจำนวนมาก ทำให้มีกระแสรั่วไหลที่มาจากเบสเป็นไปได้มาก ทั้งนี้เพราะที่เบสจะมีอิเล็กตรอนเหลือจากการข้ามจากอิมิตเตอร์ จึงเกิดการรวมตัวพาหะข้างน้อยทางด้านคอลเลคเตอร์ได้ จึงเกิดการไหลของกระแสอิเล็กตรอนจากอิมิตเตอร์ไปยังคอลเลคเตอร์ได้

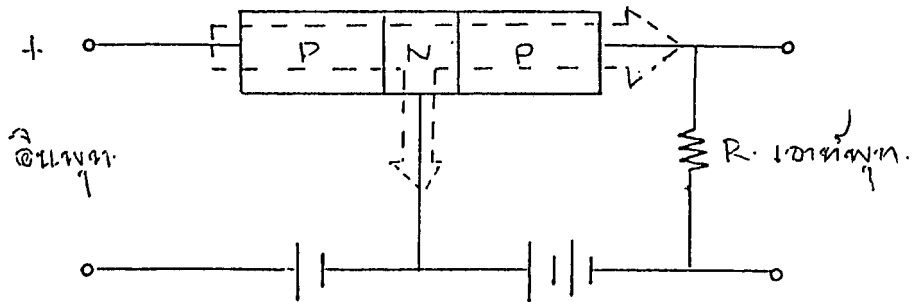
โดยปกติแรงดันไบแอสตรงที่รอยต่ออิมิตเตอร์และเบสจะมีค่าน้อย มีค่าอยู่ราว 0.2 โวลท์ ถึง 0.7 โวลท์ ส่วนแรงดันไบแอสกลับทางด้านเบสและคอลเลคเตอร์จะมีค่าสูง อาจสูงถึง 10 โวลท์ หรือมากกว่านั้น เมื่อแรงดันไบแอสกลับค่าสูงมาก กระแสรั่วไหลก็จะมีค่าสูงเพิ่มขึ้นเล็กน้อยด้วย

จากเหตุผลของการเคลื่อนที่ของอิเล็กตรอนอิสระจากทางด้าน N ของขั้วคอลเลคเตอร์ ผ่านเบสไปยังคอลเลคเตอร์ เกิดการไหลของกระแสคอลเลคเตอร์ได้จำนวนมาก จึงเป็นเหตุผลที่เราไม่สามารถใช้ไดโอดธรรมดา 2 ตัว มาทำเป็นทรานซิสเตอร์ได้

สรุปทิศทางการไหลของกระแสต่างๆ สำหรับทรานซิสเตอร์ชนิด NPN ดังตัวอย่างที่ยกมา จะเป็นดังรูปที่ 10. ส่วนทรานซิสเตอร์ชนิด PNP ก็จะมีการทำงานเหมือนกันที่กล่าวมาแล้ว ผิดกันตรงที่ขั้วเบสแตรเตอร์และทิศทางการไหลของกระแส จะเป็นตรงกันข้ามเท่านั้นเอง ดังตัวแสดงในรูปที่ 11.

รูปที่ 10. แสดงทิศทางการไหลและปริมาณกระแสในทรานซิสเตอร์ชนิด NPN

รูปที่ 11. แสดงทิศทางการไหลและปริมาณกระแสต่างๆ ในทรานซิสเตอร์ชนิด PNP

เมื่อเปรียบเทียบกับรูปที่ 10. และ 11. จะเห็นลักษณะเปรียบเทียบกันระหว่างสัญลักษณ์ของทรานซิสเตอร์ชนิด PNP และ NPN ได้อย่างดี สรุปได้ว่าในทรานซิสเตอร์ชนิด PNP กระแสอีมิเตอร์ จะพุ่งเข้าหาตัวทรานซิส ตามทิศทางลูกศรของสัญลักษณ์ที่ขา E แล้วแบ่งออกไปเป็น 2 ส่วน ส่วนใหญ่จะส่งออกไปทางขา C ส่วนน้อยจะพุ่งออกทางขา B สำหรับในทรานซิสเตอร์ชนิด NPN กระแสเบสและกระแสคอลเลคเตอร์ ที่พุ่งเข้าหาตัวทรานซิสเตอร์ จะมารวมกันที่อีมิเตอร์กลายเป็นกระแสอีมิเตอร์ แล้วพุ่งออกนอกตัวทรานซิสเตอร์ไปตามทิศทางลูกศรของสัญลักษณ์

ไม่ว่าทิศทางการไหลของกระแสจะเป็นอย่างไรก็ตาม กระแสอีมิเตอร์จะมีค่าเท่ากับผลรวมของกระแสเบสและกระแสคอลเลคเตอร์เสมอ เขียนความหมายนี้ให้อยู่ในรูปสมการได้ว่า (1)

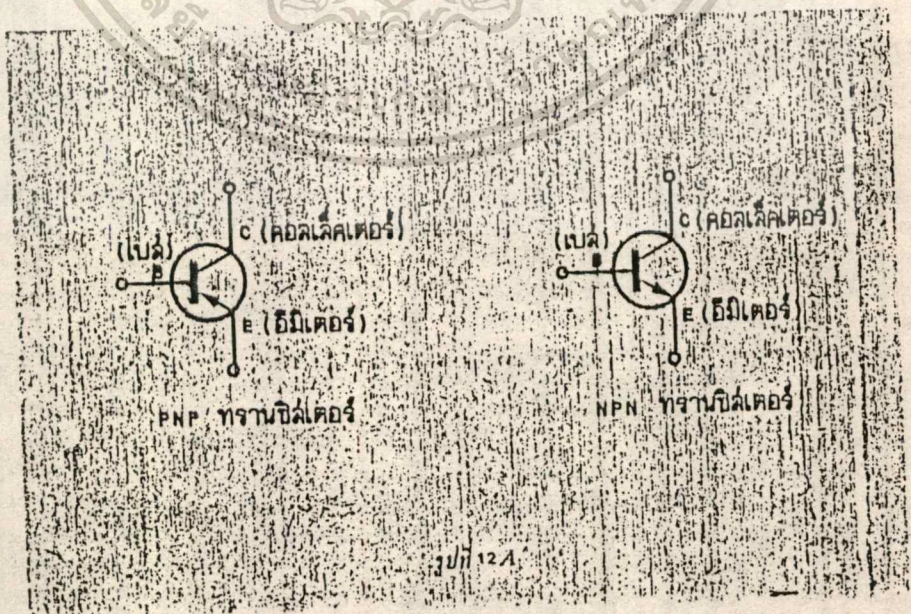
$$I_E = I_B + I_C$$

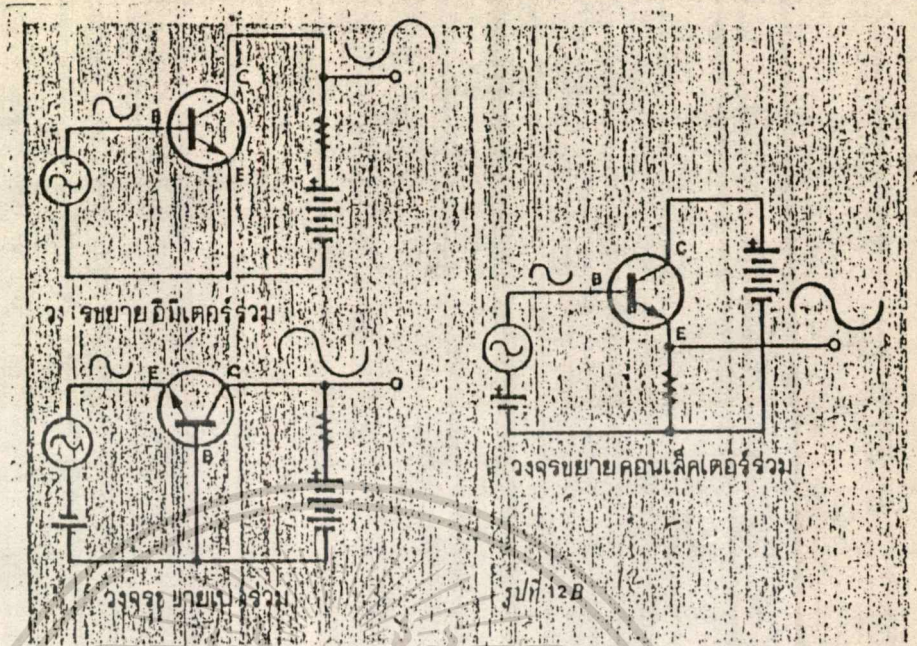
นั่นคือเมื่อเรารู้ค่ากระแส 2 ค่า เราก็จะหาค่ากระแสส่วนที่ 3 ได้จากสมการในที่นี้ขอให้เข้าใจก่อนว่า ทิศทางลูกศรที่ขาอีมิเตอร์แสดงทิศทางการไหลของ "กระแสนิยม" (Conventional current) ไม่ใช่ทิศทางของ "กระแสอิเล็กตรอน" (Electron current)

ทรานซิสเตอร์ (TRANSISTER)

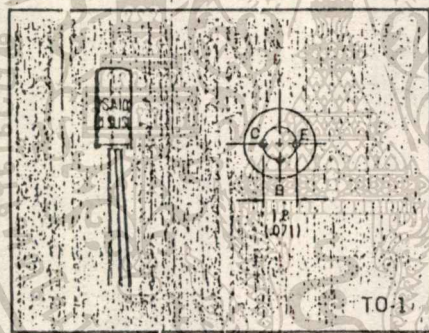
คือ อุปกรณ์ประเภทสารกึ่งตัวนำ (semiconductor) ที่มีโครงสร้างแตกต่างไปจาก ไดโอดคือ มีสามขั้ว ได้แก่ ขั้ว (ขา) อิมิตเตอร์, ขั้วเบส และขั้วคอลเล็คเตอร์ ทรานซิสเตอร์แบ่งได้เป็น 2 ชนิดคือ พีเอ็นพี (PNP) และ เอ็นพีเอ็น (NPN) ให้ดูรูปที่ 12A การใช้งานอาศัยการให้ไบอัสระหว่าง ขั้วเบสกับขั้วอิมิตเตอร์ฟอร์เวิร์ดไบอัส (forward bias) และเบสกับคอลเล็คเตอร์ เป็นรีเวิร์ดไบอัส (reverse bias) จึงจะทำงานได้และให้คุณสมบัติในการขยายได้ถึง 3 ชนิด คือ วงจรขยายแบบเบสร่วม (common base) วงจรขยายอิมิตเตอร์ร่วม (common emitter) วงจรขยายคอลเล็คเตอร์ร่วม (common collector) ให้ดูรูป วงจรขยายทั้ง 3 แบบ ในรูป 12B

เมื่อท่านผู้อ่านรู้จักตัวทรานซิสเตอร์ และคุณสมบัติโดยย่อแล้ว ก็จะขอเข้าสู่ การแนะนำหรือเปิดตัวให้รู้จักหน้าค่าตา ตัวจริงของทรานซิสเตอร์ที่มีวางขายกันเกลื่อนตลาด ซึ่งมีไม่รู้กี่ร้อยก็พันเบอร์ และเท่าที่สังเกตจะเห็นว่าผู้ซื้อส่วนมากจะบอกชื่อเบอร์ ได้ถูกต้อง แต่น้อยคนที่จะรู้จักหรือเรียกชื่อรูปร่างของตัวมันได้อย่างถูกต้อง ไม่ข้มาพูดเอาว่าตัวเหลี่ยมมา กลมมา แบนมา สั้นๆ อะไรทำนองนี้

รูปแบบของทรานซิสเตอร์

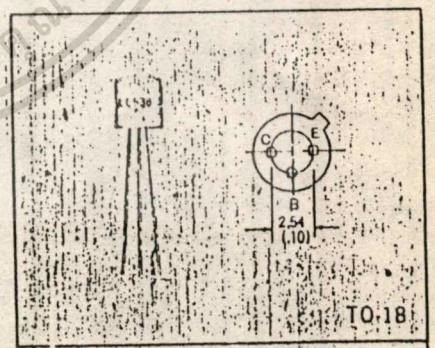

ตัวถังแบบ TO-72

โดยทั่วไปส่วนมากเป็นชนิดอินพุททรานซิสเตอร์ รูปแบบพบเห็นได้บ่อยมาก จะถูกนำมาใช้ในงานประเภท แอมพลิฟายเออร์ ที่ความถี่สูง, เป็นสวิตช์ซึ่งความเร็วสูง และเป็นอุปกรณ์ความไวแสง มีขาใช้งาน 4 ขา ขาที่ 4 คือขาซีลด์ (S)

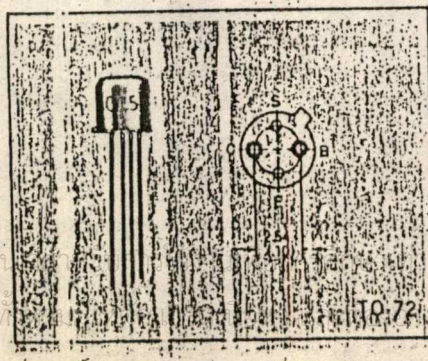
ตัวถังแบบ TO-18

เป็นรูปทรงที่รู้จักกันดี สำหรับผู้เริ่มงานด้านอิเล็กทรอนิกส์ รูปร่างแบบนี้ เป็นแบบที่เรียกว่า TO-18 ตัวถังโลหะทรงระบอบอก โดยทั่วไปจะเป็นเซอร์มิช-เนียม ทรานซิสเตอร์

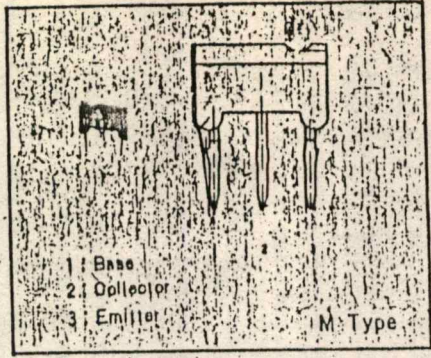
ตัวถังแบบ TO-18

รูปร่างคล้ายคลึงกับแบบ TO-72 แต่ดูเล็กกว่าและมีขา 3 ขาเป็นทรานซิสเตอร์แบบชนิดอินพุทเสียเป็นส่วนใหญ่ และถูกนำมาใช้งานด้านแอมพลิฟายเออร์ สวิตช์ ซอปรอปเปอร์ ขกกลางจะมีโลหะยื่นออกมานู

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวน
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกที

ไม่ขอสงวนลิขสิทธิ์
จึงตั้งใจให้รู้ว่าขาอ้อปุตรงไหน มีการนำไปใช้

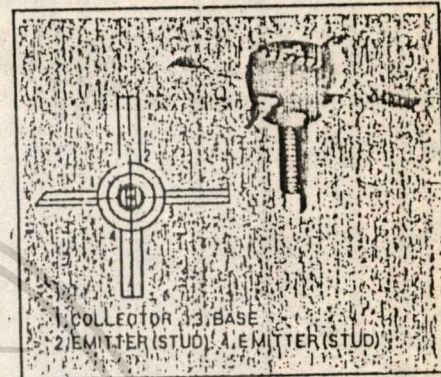

ตัวถังแบบ M

รูปร่างเหมือนตัวอักษรภาษาอังกฤษตัวเอ็ม ตัวถังแบบพลาสติก โดยทั่วไปเป็นซิลิกอนทรานซิสเตอร์ ถูกนำไปใช้ในย่านความถี่ออดิโอ เป็น AF AMP.

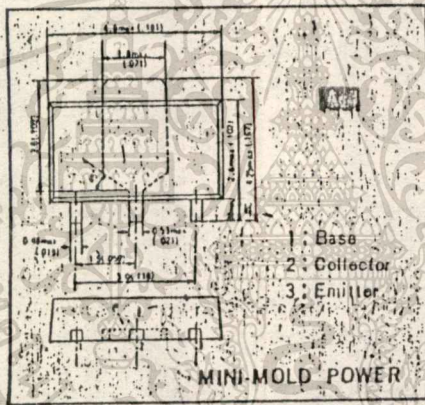
ตัวถังแบบ TO-236 (MINI-MOLD)

มีขนาดเล็กจิ๋วมาก รูปร่างสี่เหลี่ยม ด้านบนมี 1 ขา ด้านล่าง 2 ขา เป็นทรานซิสเตอร์ประเภทซิลิกอน ใช้ในย่านออดิโอ เช่นกันและให้สัญญาณรบกวนต่ำ (Low Noise)

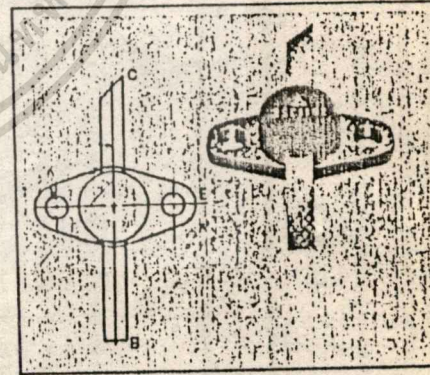
ตัวถังแบบ TO-128

เป็นทรานซิสเตอร์ที่น้อยคนจะรู้จัก หน้าค่าตาของมัน มีรูปร่างคล้าย ๆ กระดุม หรือใบพัดกลมเครื่องบิน ทรานซิสเตอร์ชนิดนี้เป็นทรานซิสเตอร์ที่ใช้ในงานขยายกำลังย่านความถี่ VHF และ UHF (งานสื่อสาร) เป็นซิลิกอนทรานซิสเตอร์

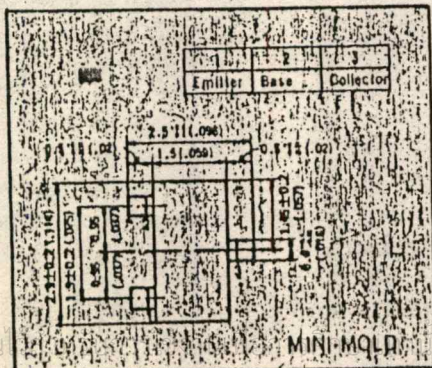
ตัวถังแบบ MINI-MOLD POWER

รูปร่างสี่เหลี่ยมขนาดเล็ก ขาใช้งานเรียงเป็นแถวอยู่ด้านล่าง ตัวถังเป็นพลาสติก เป็นซิลิกอนทรานซิสเตอร์ ใช้ในงานย่านออดิโอเป็น AF AMP.

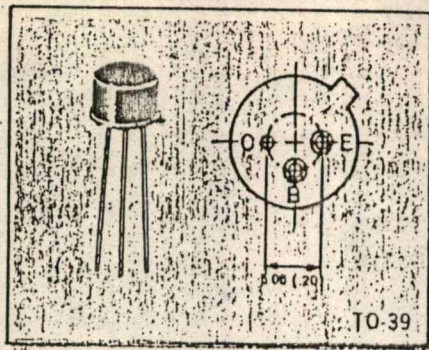
ตัวถังแบบ MD-36

รูปร่างหน้าตาคล้ายทรานซิสเตอร์แบบ TO-37 แต่มีปีก 2 ข้าง ยื่นออกมาคล้ายรีบบิ้น ทรานซิสเตอร์ชนิดนี้ใช้มากในงานสื่อสารย่าน VHF ตัวถังแสดงเป็นขาอิมิตเตอร์ แทนที่จะเป็นขาคอลเลกเตอร์เหมือนทั่ว ๆ ไป เป็นซิลิกอน เพาเวอร์ทรานซิสเตอร์ ระยะยอนต์ การการคัก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวน

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งยังมีให้แค่เพียงเนื้อที่ และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไป

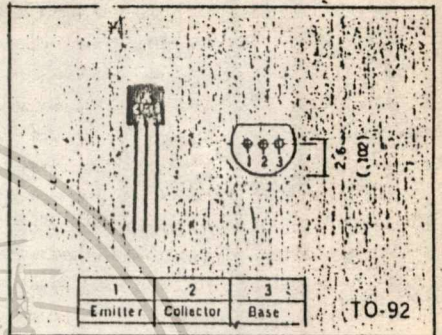

ตัวถังแบบ TO-39

มีลักษณะทรงกลมเหมือน TO-18 พบเห็นกันได้มากเป็นได้ทั้งเบอร์บีเอ็มและซิลิกอนทรานซิสเตอร์ ถูกนำมาใช้ในงานแอมพลิฟายน์ (สามารถขยายได้ในย่านความถี่สูง) และเป็นสวิชชิงได้

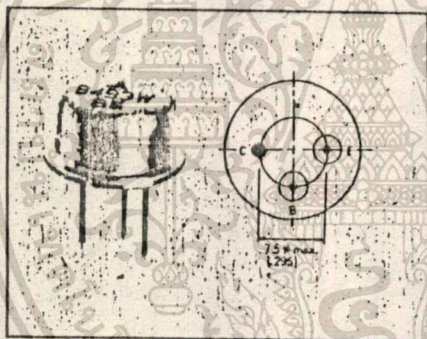
ตัวถังแบบ TO-3

พบเห็นได้มากที่สุดใต้งตลาคบางคนเรียกว่าแบบหมวก ตัวถังจะเป็นซิลิกอนทรานซิสเตอร์ มีทั้งเบอร์บีเอ็มและซิลิกอน ใช้ในงานเพาเวอร์แอมพลิฟายน์และสวิชชิง

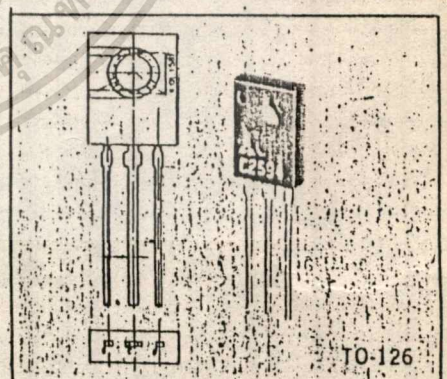
ตัวถังแบบ TO-92

วัสดุเอาปุมเป็นพลาสติกทรงกระบอกสั้น ฝาซิกมีขนาดเล็กเป็นอีกชนิดหนึ่ง ที่พบเห็นได้มากที่สุด ส่วนมากเป็นซิลิกอนทรานซิสเตอร์ ถูกนำมาใช้ในงานสวิชชิงความเร็วสูงและแอมพลิฟายน์

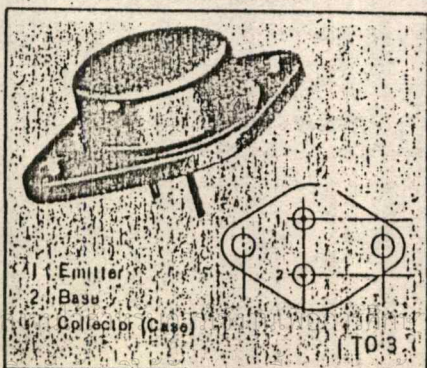
ตัวถังแบบ TO-18

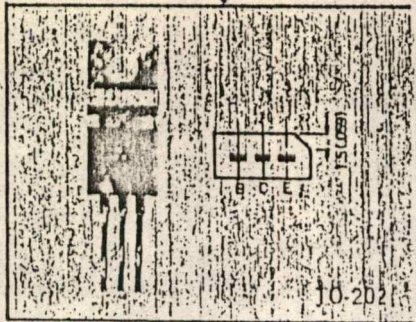
มีลักษณะทรงกลมคล้ายฐานเจดีย์ ขอบล่างยื่นหาออกมาหาไว้ โดยทั่วไปเป็นเบอร์บีเอ็มทรานซิสเตอร์ใช้ทำงานด้านสวิชชิงและเพาเวอร์

ตัวถังแบบ TO-126

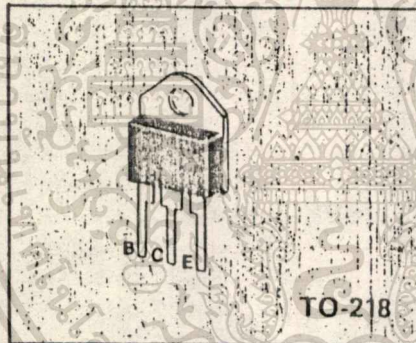
วัสดุเอาปุมเป็นพลาสติกทรงสี่เหลี่ยม ส่วนบนจะถูกเจาะเป็นร่องกลมมุมสี่เหลี่ยมสำหรับร้อยตัวน็อคเพื่อยึดทรานซิสเตอร์กับแผ่นระบายความร้อนส่วนมากเป็นซิลิกอนทรานซิสเตอร์ถูกใช้ในงานด้านสวิชชิงและเพาเวอร์แอมป์

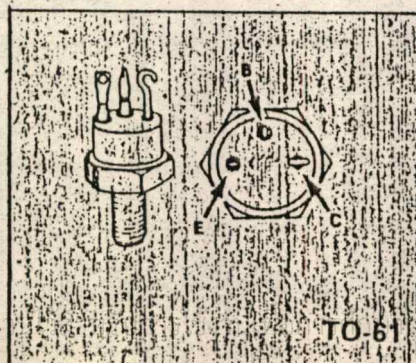
ตัวถังแบบ TO-202

เป็นแบบที่คุ้นตากันพอสมควร สา
กึ่งตัวนำภายในถูกห่อหุ้มด้วยพลาสติก
ด้านหลังมีแผ่นโลหะขนาดใหญ่แต่เบา
เพื่อใช้เป็นตัวระบายความร้อนและเก็บค
บิครวมทั้งเป็นขากอลเล็กเตอร์ด้วย โดย
ทั่วไปเป็นซิลิกอนทรานซิสเตอร์ใช้ในงาน
เพาเวอร์สวิชิ่ง

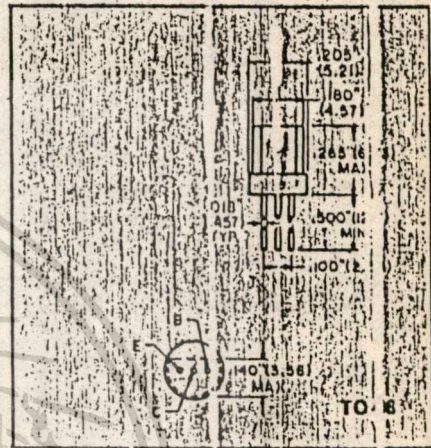
ตัวถังแบบ TO-218

บางคนอาจพบเห็นและหยิบใช้งาน
อยู่บ่อย ๆ และอาจทราบดีว่าเป็นทราน
ซิสเตอร์แบบซิลิกอนที่ใช้ในงานด้านเป็น
ตัวเพาเวอร์ทั่ว ๆ ไป โครงสร้างภายใน
จะมีทรานซิสเตอร์บรรจุถึง 2 ตัว

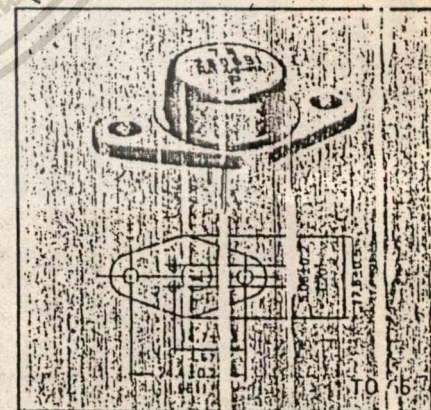
ตัวถังแบบ TO-61

เป็นทรานซิสเตอร์ประเภทแก๊งใช้
ในงานที่ต้องการกระแสสูงหลาย ๆ แอมป์
ทรานซิสเตอร์ที่มีลักษณะแบบนี้จะต้องมี
รูปร่างใหญ่และดูแข็งแรงแทนทานเพราะ
ต้องทนกระแสสูงมาก ๆ

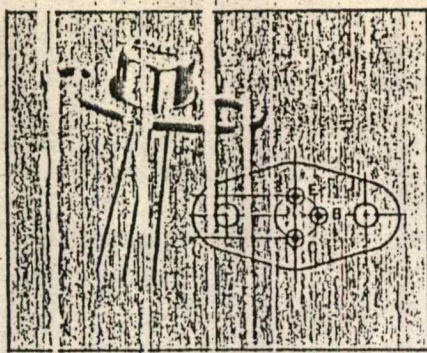
ตัวถังแบบ TO-98

จะมีฐานเป็นทรงกลมและมีตัวถังเป็น
ทรงกระบอกผ่าครึ่ง พอพบเห็นได้มากโดย
ทั่วไปเป็นทรานซิสเตอร์แบบซิลิกอน ใช้
งานในด้านแอมป์ไฮไฟน์ RF AMP.

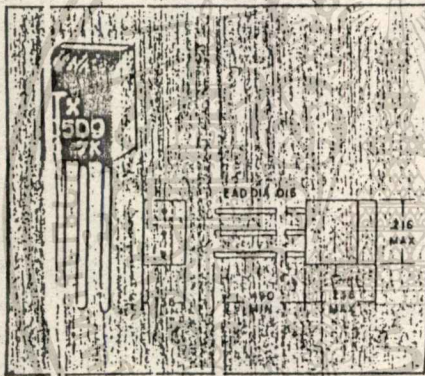
ตัวถังแบบ TO-66

รูปทรงคล้ายกับ TO-3 แต่จะ
จะเล็กและยาวกว่า โดยทั่วไปเป็นซิลิกอน
ทรานซิสเตอร์เป็นเพาเวอร์แอมป์สวิชิ่ง
และซ็อบเปอร์

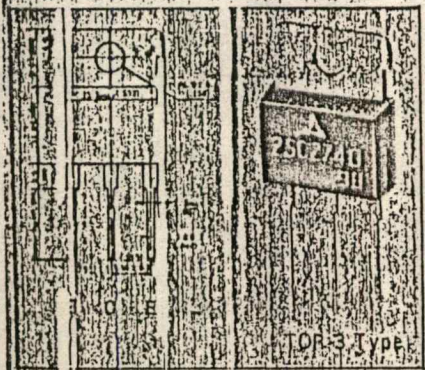
ตัวถังแบบ TO-39 HS

ตัวถังคล้ายแบบ TO-3 แต่มีขาเพิ่ม ขึ้นมาอีก 1 ขารวมเป็น 3 ขา ส่วนตัวถัง บังคับเป็นขาคอลเลกเตอร์เช่นเดิม เป็น ซิลิกอน เพาเวอร์ทรานซิสเตอร์ใช้งานด้าน อิเล็กทรอนิกส์ทั่วไป

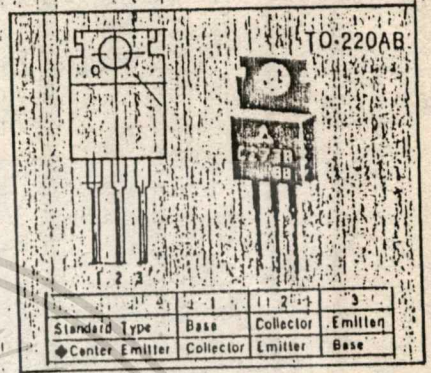
ตัวถังแบบ TO-220 AB

ตัวถังเป็นวัสดุทรงสี่เหลี่ยมแบน กว้าง เป็นมุมเฉียงด้านบนมีให้เห็น ได้มาก ในทางตลาด เป็นทรานซิสเตอร์แบบซิลิ- กอน ใช้มากในงานแอมพลิฟายน์ ขยาย สัญญาณ (แต่ที่ความถี่สูง คัดพิทอสมควร

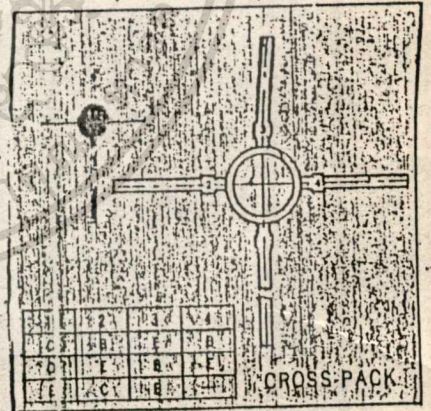
ตัวถังแบบ TOP-3

วัสดุไอหุ้มทรงสี่เหลี่ยมป้อม หน้า ด้านหลังมีแผ่นโลหะเป็นอนุกรมกับขาคอน- ตักเพื่อยึดติดกับแผ่นระบายความร้อน และเป็นขาคอลเล็กเตอร์ด้วย เป็นซิลิกอน- ทรานซิสเตอร์

ตัวถังแบบ TO-220 AB

มีรูปทรงคล้าย TOP-3 แต่ขนาด เล็กกว่าแผ่นโลหะที่เป็นตัวช่วยระบาย ความร้อนและเป็นขาคอลเล็กเตอร์ตัดเหลี่ยม แฉกต่างกับ โดยทั่วไปเป็นซิลิกอนทราน- ซิสเตอร์ และถูกใช้ในงานสวิชชิงและเพา- เวอร์แอมป์

ตัวถังแบบ X-137a (cross pack)

มีลักษณะกลมแบนขนาดเล็ก ตัวถัง เป็นแบบพลาสติก มีขาใช้งาน 4 ขา มาก กว่าทรานซิสเตอร์โดยทั่วไป เป็น ทรานซิสเตอร์ที่ใช้งานย่านความถี่สูง (RF AMP, UHF AMP.) เป็นซิลิกอนทราน- ซิสเตอร์

กิตติกรรมประกาศ

ผู้จัดทำขอขอบคุณ อาจารย์ ประภากร สุวรรณะ ที่ได้ให้คำแนะนำต่างๆ ให้นำหนังสืออ้างอิงในการค้นคว้า และอุปกรณ์รวมทั้งเครื่องมือกรทดลอง จนกระทั่งโครงการนี้สำเร็จด้วยดี ตลอดจนเพื่อน ๆ ทุกคนที่มีส่วนช่วยเหลือ ภาควิชาวิศวกรรมเครื่องกลที่เอื้อเพื่อสถานที่ในการใช้คอมพิวเตอร์ ว่าง. โอกาสนี้ด้วย

ปญญวัฒน์ พริ่งชะอุม
ปริญญา เสนทอง

หนังสืออ้างอิง

ก. เอกสารอ้างอิงภาษาไทย

1. บริษัท ซีเอ็ดยูเคชั่น , "คู่มือ IC CMOS 4000 SERIES", 1978.
2. บริษัท ซีเอ็ดยูเคชั่น , "คู่มือ/เทียบเบอร์ ไอซี TTL", 1978.
3. สานนท์ แก้วอบเชย , วิทยาลัยเทคนิคคอนดักเตอร์อิเล็กทรอนิกส์ ฉบับ 80-81, 2530

ข. เอกสารอ้างอิงภาษาอังกฤษ

4. NATIONAL SEMICONDUCTOR CORPORATION , "LINEAR DATA BOOK" , 1982
5. WALTER G. JUNG , "IC OP-AMP COOKBOOK", HOWARD W. SAMS & CO. INC. 1977.